

Lai mūsu talanti spoži mirdz!

Kultūras ministra Nauris Puntulis apsveikums
Jāzepa Vītola Mūzikas akadēmijas 100 gadu jubilejā

Apsveikuma vārdus teic kultūras ministrs Nauris Puntulis, pa kreisi no viņa – akadēmijas rektors Guntars Prānis, pa labi – koncerta vadītāji Liene Jakovļeva un Edgars Ošleja // Foto: Valsts prezidenta kanceleja

Māris Sirmāis diriģē Latvijas Valsts himnu // Foto: Valsts prezidenta kanceleja

Mēdzam teikt, ka Latvija ir mūzikas vai kultūras lielvalsts. Es teikšu – Latvija ir TALANTU lielvalsts.

Un ikviens talants ir kā dārgakmens. To vērtība nav mērāma daudzumā, bet gan kvalitātē un izcilībā. Tieši talanti padara nāciju un valsti bagātu. Un šajā ziņā mēs esam bagāta valsts.

Šodien varam tikai apbrīnot mūsu pirmo valstsvīru viedumu un tālredzību, kad, pirms simt gadiem dibinot jaunās valsts institūcijas, mākslas un mūzikas augstskolas bija starp pirmajām. Tās joprojām ir baze kultūrnācījas pastāvēšanai un attīstībai.

Pirmais rektors Jāzeps Vītols, konservatorijas pirmsākumos radot savu svitu “Dārgakmeņi”, augstskolas pamatā ielicis misiju – būt par dārgakmeņu slīpētavu. Lai Dārgakmeņi sevi atklātu un pa istam iemirdzētos, nepieciešams darbs un Meistara pieskāriens. Šodien izsaku savu cieņu, apbrīnu un pateicību visiem mūsu mūzikas dižgariem, pedagogiem un ikvienam, kurš šo simt gadu laikā ir ieguldījis darbu, lai mūsu talanti allaž mirdzētu spoži – gan šovakar uz šīs skatuves, gan ik dienu pārsteidzot un iedvesmojot klausītājus visā plašajā pasaulē.

Novēlu vēl spožāku mirdzumu daudzmu mūziķu, arī manai Alma Mater nākamajā simtgadē!

Jubilejas gaitu bagātināja Latvijas jauno un pieredzējušo mūziķu kopkoris un simfoniskais orķestris // Foto: Valsts prezidenta kanceleja

Jaunieši, pavadiet vasaru Latvijā!

No 6. janvāra līdz 28. februārim Amerikas latviešu apvienība pieņem pieteikumus dalībai prakses programmā **Pavadī vasaru Latvijā**. Prakses programma, kas tika izveidota 2015. gadā, dod iespēju ārpus Latvijas dzīvojošiem latviešu izcelsmes studentiem vasarā iegūt darba pieredzi Latvijas iestādēs un uzņēmumos. Piecu gadu laikā, pateicoties ziedotāju atbalstam, šajā programmā piedalījušies 78 jaunieši no ASV, Austrālijas un Kanadas. Sīkāku informāciju par prakses programmu var atrast apvienības mājaslapā:

alusa.org

Kas būs PBLA vadībā?
2. lpp.

Latvija piešķir politisko patvērumu krievu žurnālistam
3. lpp.

Kārlis Streips par notikumiem Rīgas domē
5. lpp.

Numura intervijā “Dvēseļu puteņa” režisors Dzintars Dreiberģis
7. lpp.

Pie latviešiem Brazīlijā
8. lpp.

Par ko rakstīja Brīvā Latvija pirms 30 gadiem?
11. lpp.

Žūrija paziņo Lielās mūzikas balvas 2019 nominantus

Lielās mūzikas balvas 2019 (LMB) žūrija 7. janvārī preses konferencē paziņoja šā gada galvenā Latvijas mūzikālā notikuma nominantus. Balvu pasniegšanas ceremonija notiks 25. februārī Latvijas Nacionālajā operā pl. 19. Sarīkojumu tiešraidē atspoguļos Latvijas Televīzijas 1. kanāls un Latvijas Radio 3 Klasika.

Lielā mūzikas balva ir augstākais Latvijas valsts apbalvojums mūzikā, ko rīko Latvijas Republikas Kultūras ministrija un VSIA "Latvijas Koncerti".

LMB 2019 nominantus paziņoja klātesošie žūrijas locekļi: žūrijas priekšsēdis, diriģents, komponists, profesors **Andris Vecumnieks**; diriģents, mūzikas pedagogs **Jānis Erenštreits**; mūzikoloģe **Ināra Jakubone**; mūzikoloģe, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Mūzikoloģijas katedras vadītāja **Ieva Rozenbacha**; mūzikoloģe, Latvijas Televīzijas Kultūras redakcijas vadītāja **Ieva Rozentāle**; mūzikoloģe, izdevniecības *Musica Baltica* direktore **Solvita Sējāne**; mūzikologs, žurnālists, publicists **Armands Znotiņš**.

Portālā Delfi norisināsies **Lielās mūzikas balvas 2019 publikas simpatiju balsojums**, kas sāksies 2020. gada 27. janvārī un noslēgsies 23. februārī plkst. 23.59. Pirmo reizi Lielās mūzikas balvas svinīgajā ceremonijā portāls Delfi pasniegs publikas simpātijas balsojuma uzvarētājam balvu, ko veidojis mākslinieks Gatis Erdmanis.

PAR MŪŽA IEGULDĪJUMU
Komponiste Maija Einfelde
Komponists Pauls Dambis

GADA UZVEDUMS
Frensisa Puleņa opera "Karmelišu dialogi" Latvijas Nacionālajā operā, diriģents Mārtiņš Ozoliņš, režisors Vensāns Busārs (rikotājs – LNOB)

Leonarda Bernsteina mūzikls "Vestsaidas stāsts" Cēsu pils parka estrādē, diriģents Andris Poga, režisors Viesturs Kairiņš (rikotājs – Cēsu Mākslas festivāls)
Imanta Kalniņa opera "Spēļu, dancoju" Latvijas Nacionālajā operā, diriģents Mārtiņš Ozoliņš, režisore Laura Groza-Ķibere (rikotājs – LNOB)

GADA JAUNDARBS

Andris Dzenītis *Leaves leaving Leipzig* vijolei un stīginstrumentu orķestrim, pirmatskaņojums 7. septembrī Dzintaru koncertzālē – Gidons Krēmers, *Kremata Baltica* un diriģents Fuads Ibrahimovs

Santa Ratniece "Pļavas", pirmatskaņojums 18. novembrī VEF Kultūras pili – orķestris "Rīga" un diriģents Valdis Butāns

Gundega Šmite "Rītausmas dieve Ēosa", pirmatskaņojums 20. septembrī Lielajā ģildē – Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris un diriģents Andris Poga

PAR IZCILU SNIEGUMU
GADA GAŅUMĀ
Čelliste Gunta Ābele
Dziedātājs Rinalds Kandalincevs
Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris

PAR IZCILU DARBU
ANSAMBLĪ
Čellists Ivars Bezprozvanovs
Ērgelnieks Aigars Reinis
Pianists Mārtiņš Zilberts

GADA KONCERTS
Koncerts "Dialogs ar Mocartu" 18. janvārī Lielajā ģildē – soliste

Parakstu vākšana ārvalstīs tautas nobalsošanas ierosināšanai

Ārlietu ministrija informē, ka Centrālā vēlēšanu komisija (CVK) ir izsludinājusi parakstu vākšanu tautas nobalsošanas ierosināšanai par Valsts prezidenta 2019. gada 23. decembrī apstiprināto likumu "Grozījumi Republikas pilsētas domes un novada domes vēlēšanu likumā" un "Grozījums likumā "Par pašvaldībām"" atcelšanu. Parakstu vākšana notiks **no 2020. gada 16. janvāra līdz 14. februārim**.

Vēlētāji, kuŗi parakstu vākšanas laikā uzturas ārvalstīs, var parakstīties parakstu vākšanas lapās Latvijas Republikas diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās. Pēc Ārlietu ministrijas ieteikuma, CVK ir apstiprinājusi 41 parakstu vākšanas vietu ārvalstīs.

Informācija par parakstu vākšanas vietām un norisi atrodama CVK mājaslapā www.cvk.lv.

Irina Zaharenkova, Valsts kamerorķestris *Sinfonietta Rīga* un diriģents Olari Eltss (rikotājs – "Latvijas Koncerti")

Ērgelnieces Ivetas Apkalnas solokonzerts 27. jūlijā Ventpils koncertzālē "Latvija" (rikotājs – "Kurzemes filharmonija")

Klavieŗu kvarteta *Quadra* koncerts "Ķeniņš un *Quadra*" 30. oktobrī Rīgas Reformātu baznīcā (rikotājs – Jaunās mūzikas festivāls "Arēna")

PAR IZCILU INTERPRETĀCIJU
Dziedātājs Raimonds Bramanis – Tota loma Imanta Kalniņa operas "Spēļu, dancoju" iestudējumā Latvijas Nacionālajā operā
Diriģents Ainārs Rubiķis – Ar-

tura Onegēra Trešās simfonijas ("Liturģiskās") atskaņojums 15. martā Lielajā ģildē (kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri)

Pianists Vestards Šimkus un diriģents Atvars Lakstīgala – Sergeja Rachmaņinova Trešā klavierkoncerta atskaņojums 4. oktobrī Liepājas koncertzālē "Lielais dzintars" (kopā ar Liepājas Simfonisko orķestri)

GADA JAUNĀIS MĀKSLINIEKS
Pianists Edgars Cīrulis
Dziedātāja Ilze Grēvele-Skairaine
Saksofonists Aigars Raumanis

Red.

RAITS EGLĪTIS

2019. – 2020. gadu mijā notikušajās vēlēšanās Pasaules Brīvo latviešu apvienības (PBLA) priekšsēža amatā uz diviem gadiem atkārtoti, savam otrajam termiņam ievēlēja Kristīne Saulīte, bet valdes priekšsēdes vietnieka amatā – Amerikas latviešu apvienības vicepriekšsēdis Mārtiņš Andersons.

Kā sava otrā termiņa darbības galvenos virzienus PBLA priekšsēdes amatā, papildus tradicionālo apvienības vērtību aizstāvēšanai kultūrā, izglītībā, valsts drošības un ekonomikas stiprināšanā, Kristīne Saulīte uzsvē darbu pie organizētas latviešu sabiedrības un izglītības sistēmas uzturēšanas diasporā un arī pārdomātu darbu pie remigrācijas procesu veicināšanas. Viņa arī atzīst, ka PBLA nākotnē varētu arī aktīvāk iesaistīties remigrācijas procesu veicināšanā un uzrunāt tautiešus par iespējamu atgriešanos, bet – vispirms jāgādā, lai valsts būtu gatava cilvēkus uzņemt, "nevis, lai cilvēki atbrauktu uz visu jau gatavu, bet lai valsts dotu cilvēkiem ar pasaules pieredzi iespēju piedalīties pārmaiņu procesā un ar savu darbu, attieksmi un pieredzi palīdzēt mainīt valsti uz labu," teica K. Saulīte. Kristīne salīdzina šo laiku ar Trešās atmodas laikiem, kad vecajai trimdai un tautai Latvijā bija jāsaprot, ka vienai bez otras neiztik, lai atjaunotu Latvijas neatkarību. Tikai tad, visi vienojas kopējam mērķim,

Kristīne Saulīte

iespējams panākt neatkarīgas Latvijas valsts atdzimšanu.

Kristīne Saulīte dzimusi Lestnē, Latvijā. Darbojusies kā LAAJ priekšsēde un PBLA valdes locekle kopš 2015. gada. Bijusi arī Melburnas latviešu draudzes priekšniece 2013. – 2014. gadā. Darbojusies Austrālijas latviešu teātrī un dziedājusi kori "Daina". Viņa ir beigusi Melburnas Biznesa skolas vadības klasi. Strādājusi arī, vadot darbinieku komandas un palīdzot cilvēkiem individuālajā izaugsmē. Brīvā laika intereses Kristīnei ir mūzika, literatūra, politika, māksla, bizness, kā arī labdarība.

PBLA vicepriekšsēdis Mārtiņš Andersons, kuŗš vietnieka amatā nomaina Pēteri Blumbergu, ir dzimis un audzis Losandželosā, Kalifornijā, bet šobrīd

Mārtiņš Andersons

sadala savu laiku starp darbu Sanfrancisko un sabiedriskajiem pienākumiem Rīgā. Kopš 2015. gada M. Andersons ir darbojies Amerikas latviešu apvienības (ALA) valdē, sākumā kā Revīzijas komisijas loceklis, vēlāk Revīzijas komisijas vadītājs. Aizvadītajā ALA kongresā ievēlēts par apvienības vicepriekšsēdi.

M. Andersons vairākus gadus bijis aktīvs Sanfrancisko latviešu sabiedrībā, kur ir Ziemeļkalifornijas Latviešu biedrības priekšsēdis. Viņš ir aktīvs studentu korporācijas *Talavija* loceklis, dzied latviešu jauktajā korī, kas piedalījās 2018. gada Dziesmu un deju svētkos Latvijā. Kopš 2012. gada M. Andersons ir bijis valdes loceklis ASV dibinātajā bezpeļņas organizācijā un fondā *Friends of the University of Latvia*, kas veicina atbalstu Latvijas Universi-

Roberts Kukainis

tātei ar mērķi stiprināt saikni starp latviešu izcelsmes ASV pilsoņiem un talantīgākajiem Latvijas studentiem un pētniekiem. M. Andersons ir arī bijis Amerikas Latviešu jaunatnes apvienības (ALJA) valdes loceklis un pasaules latviešu jaunatnes semināra "2x2" vadītājs.

Profesionālā dzīvē, M. Andersonam ir ilgstoša darba pieredze ASV finanču un biznesa jomā. Viņš ir strādājis Ņujorkā, Sanfrancisko un Losandželosā, kārtējot finanču darījumus uzņēmumiem tādās Volstrītas bankās kā *J. P. Morgan* un *GE Capital*. Pašlaik pievērsies biznesa stratēģijas un koordinēšanas jomai, strādājot kā pārdošanas (*sales operations*) speciālists Silīcija ielejā un Sanfrancisko apkārtnē.

Mārtiņš ir ieguvis maģistra gradu biznesa vadībā Kolumbijas

Universitātes (*Columbia University*) Biznesa skolā Ņujorkā, kā arī bakalaura gradu ekonomikā un starptautiskās politikas zinātnēs Nortvesternas Universitātē (*Northwestern University*) Čikāgā.

Latvijas brīvības fondu, kas visus tā pastāvēšanas gadus financē PBLA darbu, turpinās vadīt **Roberts Kukainis**. Viņš strādā *Michelin North America*, Grīnvilē, Dienvidkarolinā, ASV, kur attīsta servisa pakalpojumus kompānijas klientiem. Viņš ir Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkarolinā. R. Kukainis ir beidzis *Michigan State University Honors College*. Vēlāk ieguvis *Master of Business Administration* gradu *Thunderbird School of International Management*, Fīniksā, Arizonā.

Roberts Kukainis bijis Amerikas latviešu jaunatnes apvienības priekšsēdis un Daugavas Vanagu apvienības Detroitā valdes sekretārs. Absolvējis Gāzeŗa Vasaras vidusskolu un Detroitas latviešu skolu. Roberts arī bijis Latviešu apvienības Detroitā (LAD) priekšsēdis un pašlaik ir korp! *Talavija* oldermanis ārēmēs. Viņš kopā ar sievu Lieni Kukaini audzina trīs dēlus – Lauri Ūsiņu, Miku Jumi un Vili Mārtiņu.

PAŠAULES
BRĪVO
LATVIEŠU
APVIENĪBA

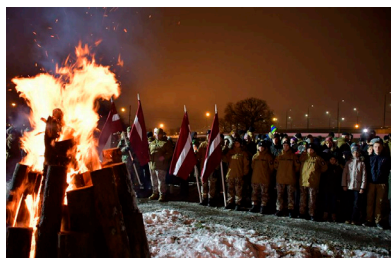
PBLA uzsāk jaunu darba gadu

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

***

Sākušās Barikāžu laika atceres dienas

13. janvāra vakarā Zaķusalā barikāžu atceres sarīkojumā bija pulcējušies teju 500 cilvēku, tajā skaitā ap 200 jaunsargu. Viņi nodeva jaunsarga svinīgo solījumu. Ar svinīgajam uzrunām uzstājās 1991. gada Barikāžu muzeja direktors Renārs Zaļais un Aizsardzības ministrijas parlamentārais sekretārs Mārtiņš Staķis (AP). Par mūzikālo noformējumu rūpējās militārais orķestris.

Iedegts piemiņas ugunskurs

Piemiņas sarīkojumā uzrunu teica tieslietu ministrs Jānis Bordāns (JKP). Zaķusalā iekurināts arī ugunskurs un sanākušie cilvēki daļas atmiņās par 1991. gada janvāra vēsturiskajiem notikumiem.

***

Valsts prezidents Barikāžu muzejā

Valsts prezidents Egils Levits 13. janvārī apmeklēja 1991. gada barikāžu muzeju, kur aplūkoja muzejā izvietoto ekspozīciju, kā arī tikās ar 1991. gada barikāžu dalībnieku biedrības pārstāviem, lai pārrunātu muzeja attīstības iespējas, kā arī gaidāmos barikāžu 30. gadskārtas pasākumus, informēja Valsts prezidenta kanceleja.

Valsts prezidents Egils Levits 1991. gada Barikāžu muzejā

Tiekoties ar 1991. gada Barikāžu muzeja darbiniekiem un barikāžu dalībnieku biedrības pārstāviem, Valsts prezidents Egils Levits patiecas par dalību Latvijas neatkarības nosargāšanā un vēstures saglabāšanā, tā kā 1991. gada janvāra barikādēm un to dalībniekiem bija izšķiroša loma atjaunotās Latvijas nosargāšanā, kas pierādīja mūsu drosmi un gribu dzīvot neatkarīgā, demokrātiskā valstī. Raugoties uz muzeju kā atmiņu glabāšanas institūciju, 1991. gada barikāžu dalībnieku biedrības pārstāvi un Valsts prezidents Egils Levits bija vienisprātis, ka muzejam no privātas iniciatīvas ir jāklūst par institūciju ar valstisku raksturu. "1991. gada Barikāžu muzejs ir būtisks no vēsturiskās atmiņas aspekta. Jebkuos vēstures notikumos ir dalības jeb pieredzes paauze, kas lēnām pārtop par atmiņu paauze. Tāpēc paldies par šo privāto iniciatīvu, savācot un eksponējot vēstures liecības un atmiņas, bet ilglaicīgākai atmiņu glabāšanai ir nepieciešams valsts institucionālais atbalsts," runājot par 1991. ga-

da Barikāžu muzeja nākotnes perspektīvām, atzina Valsts prezidents.

Runājot par barikāžu notikumu 30. gadskārtas atzīmēšanu, Valsts prezidents Egils Levits pauca gatavību iesaistīties 1991. gada barikāžu dalībnieku biedrības rīkotajos pasākumos, lai tādējādi uzsvērtu šo notikumu svarīgumu Latvijas vēstures kontekstā, kā arī sniegtu atbalstu notikumu liecību un atmiņu saglabāšanā.

***

Lietuvā atceras 1991. gada 13. janvāra traģiskos notikumus Viļņā

Lietuva 13. janvārī atceras 1991. gada traģiskos notikumus Viļņā, pieminot Brīvības aizstāvju dienu. Toreiz naktī uz 13. janvārī padomju kaņaspēka īpašās vienības ar militāro tehniku iebruca neapbruņotu Viļņas televīzijas torņa aizstāvju pūli un sāka šaut uz civiliedzīvotājiem. Tika nogalināti 14 cilvēki, vēl simtiem ievainoti. Apsūdzot 29 gadi kopš dienas, kad īpašās padomju kaņaspēka vienības ar spēku ieņēma Viļņas televīzijas torni un Televīzijas un radio komiteju, pārtrauca radio un televīzijas raidījumus. 1991. gada 13. janvāra notikumi Lietuvā dēvēti arī par "Aisiņaino svētdienu". No lodēm un zem tanku kāpurķēdēm pie televīzijas torņa gāja bojā 14 neapbruņoti cilvēki un vairāki simti tika ievainoti.

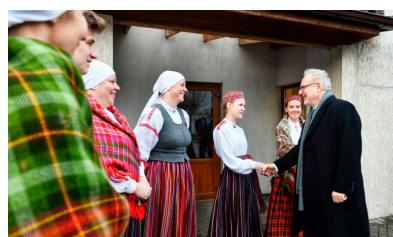

Tas notika nepilnu gadu pēc tam, kad Lietuva bija pasludinājusi valsts neatkarību. 1991. gada 13. janvāris bija "viena no briesmīgākajām, bet arī viena no svarīgākajām naktīm mūsdienu Lietuvas vēsturē", savā nozīmē "lidzvērtīga neatkarības pasludināšanas dienai". Tā sacīja Lietuvas Televīzijas žurnāliste un diktore, 57 gadus vecā Egle Bučelite. Arī toreiz, 1991. gada 13. janvārī, padomju specvienībām ieņemot Lietuvas Radio un televīzijas ēku, viņa bija studijā ēterā līdz pēdējam brīdim, kad apraide tika pārtraukta.

***

Valsts prezidents apmeklēja Viļaku

Valsts prezidents Egils Levits apmeklēja Viļaku, lai kopā ar Viļakas un apkārtnes iedzīvotājiem godinātu Brīvības cīņu Ziemeļlatgalē 100. gadadienu un pieminētu cīņu dalībniekus. Savā uzrunā Levits teica, ka valstī rada un uztur tautas ticību un pārliecību, un Latvija pamatos ir tautas ticība Latvijai un pārliecība par savu

Valsts prezidents Egils Levits Latgales apmeklējuma laikā // Foto: Valsts prezidenta kanceleja

taisnību, pieprasot un izcīnot neatkarīgu valsti. "Ticība un pārliecība veido un iedvesmo latviešu nācijas negrozāmo valstsgribu cauri gadsimtiem," sacīja prezidents.

Levits uzsvēra Latgales novadnieku ticību valstij un pārliecību par Latviju kā visu kopējo lietu. "Valodas, latvisko tradīciju un kultūras saglabāšana, gadsimtiem esot nošķirti no pārējās Latvijas, Latgalē prasīja īpašu drosmi un ticību. Tāpat drosmi un ticību prasīja Latgales atmoda un Latvijas valstiskumam būtiskā ideja par visu latviešu zemju apvienošanu vienkopu vienā valstī," sacīja prezidents, norādot, ka tieši Latgales kongress bija Latgales novadnieku ticības Latvijai un latviešu nācijas likteņkopības apliecinājums.

***

Valsts prezidents tiekas ar tiesnešiem

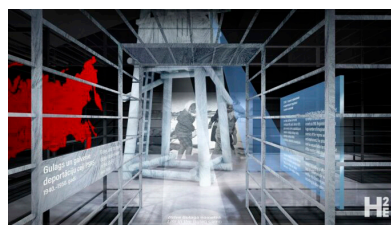
13. janvārī Valsts prezidents Egils Levits Rīgas pili tikās ar nodibinājuma "Latvijas Tiesnešu mācību centrs" (LTMC) pārstāviem, lai pārrunātu Latvijas tiesnešu zināšanu un prasmju pilnveides procesu.

Sarunas laikā nodibinājuma pārstāvi informēja Valsts prezidentu, ka iestādes piedāvātās mācības gadā apmeklēja vidēji 95% Latvijas tiesnešu, un šī brīža aktuālie temati, par ko tiesneši interesējas, ir jaunāko normatīvo aktu grozījumi, spriedumu kvalitāte, kibernetizācija un e-pierādījumi (ik gadu mācību satura temati mainās atkarībā no tiesnešu vēlmēm un vajadzībām). Tāpat LTMC stāstīja par tiesnešu mācību procesa norisi, mācību programmu izveidi, tiesnešu darba profesionālo novērtēšanu un nākotnes attīstības iecerēm.

***

Latvijas Okupācijas muzeja jaunās ekspozīcijas dizaina konkursā

Latvijas Okupācijas muzeja biedrības (LOMB) rīkotajā konkursā žūrijas komisija par labāko atzina Dizaina biroja H2E iecerī "Gaismas ceļš". Piedāvātā koncepcija tiešā veidā sasauca ar arhitekta Gunāra Birkerta *Nākotnes nama* ideju – melnais pret balto, tumša pret gaišu. Dizaina metu konkursā tika iesniegti četri projekti, kuŗus vērtēja žūrijas komisija 16 cilvēku sastāvā – LOMB biedrības biedri, Muzeja darbinieki un pieaicināti eksperti. Konkursa rezultātu paziņošana notika Latvijas Okupācijas muzejā, atklājot šādu vietu un nau-
das balvu sadalījumu.

Žūrijas komisijas vadītājs – LOMB valdes priekšsēdis Valters Nollendorfs, komentējot žūrijas izvēli, stāsta: "Konkursa uzvarētājs Dizaina birojs H2E ir sevi pierādījis vairākos nozīmīgos projektos, kas atbilst Latvijas Okupācijas muzeja jaunās ekspozīcijas apjomam un saturam. Biroja jaunākais atbilstošais veikums apskatāms Latvijas Nacionālajā vēstures muzeja izstādē "Latvijas gadsimts." Esam pārliecināti, ka sadarbībā ar H2E mums būs iespējams gada laikā par Latvijas Okupācijas muzeja atbalstītāju ziedotajiem līdzekļiem sagatavot un atklāt jaunu, modernu pastāvīgo ekspozīciju Latviešu strēlnieku laukumā."

***

Stūra mājā virtuāla izstāde "Atņemtās vēstules 1940/1941"

Stūra mājas ekspozīcija "Čekas darbība Latvijā" papildināta ar jauniem materiāliem. Latvijas Okupācijas muzejs tur atklāja jaunu virtuālu izstādi "Atņemtās vēstules 1940/1941". Tajā redzamās vēstules atrastas Čekas ierosinātajās krimināllietās. Divos ekrānos apmeklētāji var aplūkot unikālas vēstures liecības – septiņas personīgas vēstules, kuŗas atrastas, pārskatot ap 800 Latvijas Nacionālajā archīvā glabātu Čekas sastādītu krimināllietu. Kopumā archīvā glabājas vairāk nekā 4000 krimināllietu, kas ierosinātas 1940. – 1941. gadā.

Divas izstādē redzamās vēstules nelegāli sūtītas no apcietinājuma, taču nesasniedza adresātus, jo tika konfiscētas. Par pārējām četrām, kuŗas rakstīja tuvinieki, nav zināms, vai tās nonākušas pie apcietinātajiem. Viena vēstule ir pārķerta ceļā uz Maskavu – deviņgadīga meitene sūtīja lūgumu Staļinam apžēlot viņas apcietināto tētiņu.

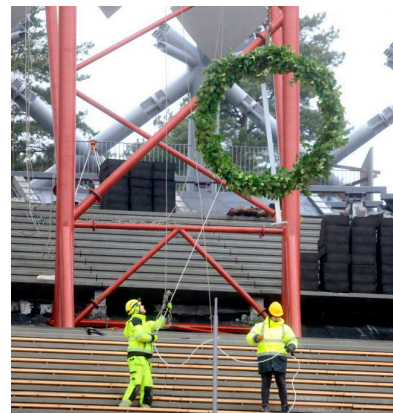
Izstādē redzamas vēstules, kas atrastas Nacionālā archīvā Čekas sastādītās krimināllietās

Izstādes satura autore vēsturniece Inese Dreimane stāsta: "Brīvībā palikušo tuvinieku vēstulēs vēstīts par bērna piedzimšanu, ikdienas gaitām, grūtniecības norisi, radu un draugu dzīvi. Apcietinātie vēstulēs izteica lūgumus atsūtīt viņiem nepieciešamo, taču līdzās tam ir arī raizes par ģimeni un nožēla, ka pašiem nav iespējas būt līdzās un atbalstīt. Vēstulēm pievienotas arestēto fotogrāfijas sniedz papildu emocionālo pārdomājumu, jo ir iespēja ieskatīties acīs cilvēkiem, kuŗu likteņi bija traģiski. Atkalredzēšanās nenotika – pieciem arestētajiem tika piespriests un 1941. gadā izpildīts nāvessods, bet divi gāja bojā ieslodzījuma vietās Padomju Savienībā."

***

Mežaparka Lielajā estrādē svin spāru svētkus

Atzīmējot jaunās Mežaparka Lielās estrādes būvdarbu apjomīgākās daļas pabeigšanu, 8. janvārī

viens estrādes kupola metalla konstrukcijām tika svinīgi pacelts spāru vainags.

Atbilstoši būvniecības tradīcijām ar spāru svētkiem simboliski iezīmējas brīdis, kad apjomīgākie būvdarbi ir paveikti un būvobjekts ir ieguvis kopīgo veidolu. "Jaunā Mežaparka Lielā estrāde turpina sarakstu ar mūsu atjaunotajām, izcilajām Rīgas un visas Latvijas kultūras iestādēm. Esam veiksmīgi rekonstruējuši Latvijas Nacionālo mākslas muzeju, kultūras pili "Ziemeļblāzma" un VEF Kultūras pili, un šodien jau svinam spāru svētkus Mežaparka Lielajā estrādē. Vēlos pateikt paldies Lielās estrādes būvniekiem par darbu, par to, ka būvniecība norit atbilstoši grafikam un ir sasniegts būves augstākais punkts. Izsaku pateicību arī visiem būvniecības procesa dalībniekiem, kuŗi ir iesaistījušies šīs nozīmīgās būves tapšanā," svinīgajā sarīkojumā sacīja Rīgas domes priekšsēdis Oļegs Burovs. Viņš arī atgādināja, ka jaunā Mežaparka Lielā estrāde šā gada 18. jūnijā tiks nodota lietošanā, bet pie tā darbi neapstāsies, būs jāplāno jau nākamais estrādes būvdarbu posms.

***

Latvija piešķirusi politisko patvērumu

Latvija piešķirusi politisko patvērumu Krievijas ziņu aģentūras Rosbalt žurnālistam Aleksandram Švarjovam. Viņu Krievija izsludinājusi starptautiskā meklēšanā saistībā ar apsūdzībām neskaidrības celšanā Krievijas miljardierim Ališeram Usmanovam un naudas izspiešanā. Patvērumus piešķirts arī Švarjova ģimenei.

***

Par referendumu ierosināšanu varēs balsot arī ārvalstīs

Centrālā vēlēšanu komisija izsludinājusi parakstu vākšanu tautas nobalsošanas ierosināšanai par Valsts prezidenta apturēto likumu "Grozījumi Republikas pilsētas domes un novada domes vēlēšanu likumā" un "Grozījums likumā "Par pašvaldībām"" atcelšanu. Šajā balsošanā varēs piedalīties arī tie Latvijas pilsoņi, kas uzturas ārvalstīs, ziņo Ārlietu ministrija.

Parakstu vākšana notiks no 2020. gada 16. janvāra līdz 14. februārim. Vēlētāji, kuŗi parakstu vākšanas laikā uzturas ārvalstīs, var parakstīties parakstu vākšanas lapās Latvijas Republikas diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās. Pēc Ārlietu ministrijas ieteikuma CVK ir apstiprinājusi 41 parakstu vākšanas vietu ārvalstīs.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Pirmoreiz Latvijā veikta trahejas rekonstrukcija

Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas (RAKUS) ārsti atšķirīgi jaunu lapaspusi Latvijas medicīnas vēsturē, veicot unikālu operāciju – trahejas augšējās daļas rekonstrukciju. Pēc tās pacients atkal var elpot bez palīgierīces un var runāt. Tā kā šādas operācijas nav ierastas arī Eiropā, mūsu mikroķirurģi pamatoti var lepoties visas Eiropas līmenī. “No pacienta kājas pārstādījām divus atsevišķus audu komponentus jeb lēverus. Ar pirmo mēs veicām trahejas iekšējo atjaunošanu – atjaunojām trahejas gļotādas daļu. Savukārt ar kaulu plātnīti mēs atjaunojām trahejas karkasu, kas nodrošina stabilitāti,” stāstīja Rokas un plastiskās ķirurģijas nodaļas plastikas chirurģis Jānis Zariņš.

***

Irakā dienošos Latvijas karavīrus pārvieto uz Kuveitu

Tāpat kā Dānija, arī Latvija savus sešus Irakā dienošos karavīrus pārvieto uz Kuveitu, pastāstīja Latvijas aizsardzības ministrs Artis Pabriks (AP). Ministrs atgādināja, ka Dānija drošības apsvērumu dēļ uz laiku no Irakas uz Kuveitu pārvietoja lielāko daļu no tur izvietotajiem karavīriem. Tas nozīmē, ka līdz ar dāņiem uz Kuveitu tiks pārvietoti Dānijas kontingenta sastāvā dienošie seši Latvijas karavīri. Viņi patlaban mājās neatgriezīsies, bet uzturēsies šajā Tuvo Austrumu valstī.

Šāds lēmums pamatots ar vairākiem apsvērumiem – gan drošības dēļ, gan arī ar to, ka patlaban jebkāda veida Irakas spēku apmācības Irakā uz nezināmu laiku ir pārtrauktas.

Uz Kuveitu no Irakas pārvietoti seši Latvijas karavīri izvietoti militārajā bazē un nekādus specifiskus uzdevumus patlaban neveic, aģentūrai LETA pastāstīja Latvijas Aizsardzības ministrijas preses pārstāvis Kaspars Galkins. Patlaban tiek sekots līdzi visai informācijai un karavīri attiecīgi ir gaidīšanas režīmā par tālākajiem lēmumiem. “Karavīri ir drošībā un gatavi pildīt tālākos uzdevumus,” norādīja Galkins. Šāds lēmums pamatots ar vairākiem apsvērumiem – gan drošības dēļ, gan arī ar to, ka patlaban jebkāda veida Irakas spēku apmācības Irakā uz nezināmu laiku ir pārtrauktas.

Latvijas Ārlietu ministrija (ĀM) nosoda Irānas īstenoto raķešu triecienu pa koalīcijas spēku bazēm Irakas teritorijā. Vienlaikus ministrija stingri aicina Latvijas valstspiederīgos neapmeklēt Iraku, Irānu, Sīriju un Jemenu.

***

Koalīcija atbalsta Latvijas karavīru turpmāko darbību

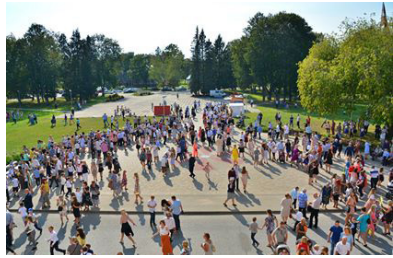
Koalīcija atbalsta Latvijas karavīru turpmāku iesaisti cīņā pret teroristisko organizāciju *Daesh* (Islāma valsts) Irakā, pēc koalīcijas sadarbības sanāksmes žurnālistiem sacīja Ministru prezidents Krišjānis Kariņš (JV). Viņš informēja, ka viens no koalīcijā

pārrunātajiem jautājumiem bijis Aizsardzības ministrijas sagatavotais un valdībā iesniegtais Saimes lēmumprojekts “Par termiņa pagarināšanu Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīru dalībai pret teroristisko organizāciju *ISIL/Daesh* vērstajā starptautiskās koalīcijas militārajā operācijā Irakā”. Pēc Kariņa teiktā, valdība lems virzīt izskatīšanai Saimei priekšlikumu dot Latvijas karavīriem mandātu piedalīties starptautiskā koalīcijā cīņā pret *Daesh* Irakā.

***

Bezmaksas nometne izbraukušo ģimeņu bērniem un jauniešiem

Valkas novada dome pavasarī, no 30. aprīļa līdz 4. maijam, organizē nometni no Valkas novada izbraukušo ģimeņu bērniem un jauniešiem, portālu *Latviesi.com* informēja pašvaldībā. Nometne, gan arī nokļūšana Latvija dalībniekiem būs bez maksas. Nometne 100% apmērā tiks financēta no remigrācijas sekmēšanas pakalpojumu programmas, tostarp arī biļetes lidojumam.

Plānotais dalībnieku skaits ir 30 skolēni, tajā skaitā 12 no diasporas ģimenēm, 12 no remigrantu ģimenēm, kuri ir atgriezušies no ārzemēm un mācās Valkas novada skolās, un 6 skolēni, kuri ir mācījušies tikai Latvijā. Nometnes laikā dalībniekiem būs iespēja kopīgi iepazīt Valkas novadu, Siguldas aktīvā tūrisma piedāvājumus, Latvijas galvaspilsētas Rīgas vecpilsētu un paviesoties televīzijas tornī, kā arī visiem pedagogiem vadībā kopīgi darboties sporta un kultūras sarīkojumos.

***

Latviešu dronu šovs Sanktmoricā, Šveicē

1. janvāra naktī vienā no lielākās Šveices kūrortpilsētas Sanktmoricā debesīs ierastās svētku ugunošanas vietā 10 minūšu ilgā priekšnesumā debesīs dejojā vairāk nekā 100 droni. Skaista, videi un dzīvniekiem draudzīgā šova autori ir latvieši, ziņoja *Latvijas Avīze*. Kompanijas *Base Motion* producentis Armands Blumbergs laikrakstam stāsta, ka iespēja rīkot šovu izcīnīta konkursā un šī nav pirmā reize, kad uzņēmums piedalījies dronu šova veidošanā ārzemēs – 23. decembrī viņu veidots dronu priekšnesums bija skatāms Austrālijā.

***

Minchenē godinās Marisa Jansona piemiņu

Koncertu namā, kurā iecerēts uzcelt Minhenē, viena zāle var tikt nosaukta nesen Mūžībā aizgājušā latviešu diriģenta Marisa Jansona vārdā, ziņoja vietējais laikraksts *Sueddeutsche Zeitung*.

“Viņš bija diriģēšanas zvaigzne, sūtnis pasaulē, mūzikas starpnieks. Es labi varu iztēloties, ka jaunā koncertu zāle koncertu

namā sauktos viņa vārdā un mēs šādi godinātu viņa piemiņu,” intervijā Vācijas ziņu aģentūrai *DPA* sacīja Bavārijas federālās zemes zinātnes un mākslas ministrs Berns Ziblers. Mariss Jansons ir viens no pasaules ievērojamākajiem diriģentiem. Viņa darbība ilgu laiku bija cieši saistīta ar Mincheni, kur viņš no 2003. līdz 2019. gadam bija Bavārijas radio simfoniskā orķestra galvenais diriģents.

***

Nelsons pērn bijis nodarbinātākais klasiskās mūzikas izpildītājs pasaulē

Klasiskās mūzikas datubāze *Bachtrack* apkopojusi statistiku par 2019. gadu, un saskaņā ar to visvairāk nodarbinātais klasiskās mūzikas izpildītājs 2019. gadā bijis latviešu diriģents Andris Nelsons, vēsta *satori.lv*.

Nelsons, kurš kopš 2014. gada ir Bostonas simfoniskā orķestra mūzikālais vadītājs un kopā ar šo orķestri saņēmis divas *Grammy* balvas, aizvadītajā gadā diriģējis 132 koncertus un operas. Nodarbinātāko pasaules diriģentu trijniekā ir arī Minchenes filharmoniku galvenais diriģents Valērijs Gergijevs no Krievijas, kā arī igauņis, Amsterdamas Karaliskā *Concertgebouw* orķestra diriģents Pāvo Jervi. Nelsons ierindojies ne tikai nodarbinātāko diriģentu topa pirmajā vietā, bet apsteidzis arī pasaulē pieprasītākos pianistus, vijolniekus un čellistus.

***

Arno Jundzes romāni dodas pasaulē

Pērn bija priecīgi notikumi latviešu literatūrai, rakstniekam Arno Jundzem un *Latvian Literature* – divi Arno Jundzes darbi izdoti ārzemēs. Viens – tepat kaimiņos Lietuvā, bet otrs tālajā un eksotiskajā Meksikā, informē izdevniecībā “Zvaigzne ABC”.

Lietuvā izdots Arno Jundzes romāns “Sarkanais dzīvsudrabs”, kas latviešu valodā iznāca sērijā “Mēs. Latvieši. XX gadsimts” apgādā “Dienas Grāmata”. Ar no-

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

IRAKA. Irakas galvaspilsētas Bagdādes “Zaļajā zonā”, kur atrodas ASV un citu valstu vēstniecības, ietriekušās divas raķetes, pavēstīja ziņu avoti drošības spēkos. Neilgi pirms pusnakts ziņu aģentūras AFP korespondenti Bagdādē dzirdēja divus skaļus sprādzienus, kam sekoja pastiprināti apsargātās “Zaļās zonas” drošības sirēnas. Uzbrukums notika gandrīz 24 stundas pēc tam, kad Irāna izšāva 22 ballistiskās raķetes uz divām Irakas aviobāzēm, kurās stacionēti ASV un citu koalīcijas valstu spēki. Šo bazu apšaudē gan nebija cilvēku upuru.

LATVIJA. Tuvāko gadu laikā Latvijai jāpaplašina savu pārstāvniecību tīkls, norādīts ārlietu ministra ikgadējā ziņojumā par paveikto un iecerēto darbību valsts ārpolitikā un Eiropas Savienības jautājumos 2019. gadā. Tas būtu jā dara, lai aizstāvētu intereses, stiprinātu valsts atpazīstamību starptautisko partneru vidū, atbalstītu Latvijas uzņēmējus jaunu ekonomisko iespēju apgušanā tālākajos kontinentos, pilnvērtīgāk nodrošinātu konsulāros pakalpojumus Latvijas valstspiederīgajiem pasaulē un atbalstītu diasporu. “Šobrīd vēstniecību pārklājums nav vērtējams kā optimāls, un to atvēršana ir nākamo gadu uzdevums,” sacīis ziņojumā.

saukumu “Raudonasis gyvsidabris” to izdeva Lietuvas Rakstnieku savienības izdevniecība (Lietuvas Rašytoju Sajungos Leidykla), un romānu tulkoja Jurgis Banevičius.

Stāsts par tulkojuma tapšanu ir mazliet neparasts, jo tulkotājs Jurgis Banevičius pats atrada romānu, strādājot Ventspils rakstnieku mājā, un pats arī piedāvāja izdevējam.

Savukārt romāns “Putekļi smilšu pulksteņi”, kurā latviešu valodā izdeva “Apgāds Zvaigzne ABC”, kļuvis (vismaz meksikāņu izdevēji tā apgalvo) par pirmo latviešu autora grāmatu, kas izdota Meksikā. Romāna atvēršana norisinājās decembra sākumā Gvadalaharas grāmatu tirgū, kas ir viens no lielākajiem grāmatniecības notikumiem spāniski runājošajā pasaulē, un to izdeva apgāds *Casa Editorial Abismos*. Romāna nosaukums spāņu valodā ir “Polvo en el reloj de arena”, un to tulkoja Agnija Anča, Meksikā dzīvojoša latvieti, kuŗa turp pārcēlusies no Latvijas.

***

Sidneja dzied latviešu dziesmas un dejo

Ap septiņdesmit cilvēku 10. janvārī bija sanākuši Sidnejas Latviešu namā, lai baudītu Skaņumājas muzikantu (Krape, Latvija) koncertu un kopā ar viņiem izdziedātu galda dziesmas, ko latvieši allaž kopā sanāksnās ir dziedājuši. Un publika tiešām arī aizrautīgi dziedāja līdz – gan “Dažu skaistu ziedu”, gan “Skaista ir jaunība, gan “Upe nesa ozoliņu”, jo kurš latvietis gan tās nezina!

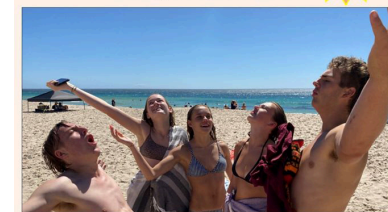
Koncerts ilga mazliet vairāk par stundu, un tad varēja aut kājas latviešu dančiem, jo Skaņumājas muzikanti ir arī lieliski danču muzikanti. Dancots tika daudz – Pankūkas, Oira, Cūkas driķos, Krakovjaks – un visi citi danči, bez kuriem danču vakars nemaz nav iedomājams. Viens no Skaņumājas pārstāvjiem Ilmārs Pumpurs teic, ka Latvijas muzikanti ļoti priecājas par interesanto satikšanos ar latviešiem

Austrālijā. Savukārt Austrālijas latvietis Artūrs Landsbergs, kuŗš šo dziesmu un danču vakaru organizēja, uzsver, ka viss bijis ļoti labi, visi lustīgi uzdziedāja, uzdancoja un paspēja pat iemācīties kādu jaunu danci.

***

Annas Ziedares**Vasaras vidusskola Austrālijā**

Pasaules Brīvo latviešu apvienība un AZVv ziņo: savu jauno mācību gadu uzsākusi Annas Ziedares Vasaras vidusskola. Uz Vasaras vidusskolu sabrauc latviešu izcelsmes jaunieši no visas Austrālijas un pat Jaunzēlandes. Ir prieks, ka skolēni ir gan Austrālijā dzimušie, gan arī nesenāk no Latvijas atbraukušie latviešu jaunieši. Arī skolas vadībā ir notikušas paaudžu maiņas. Tā ar šo mācību gadu vidusskolu vadīs trešās paaudzes latvietis – Markus Dragūns no Melburnas.

SAULE IR ATGRIEZUSIES!

Jaunieši pavada trīs nedēļas latviskā vidē, apgūstot latviešu valodu, gramatiku, vēsturi, ģeogrāfiju, latviešu tautas mākslu, latviešu tradīcijas, dziesmas un tautas dejas. Skolai noslēdzoties, pirmo reizi Austrālijā dzīvojošajiem tautiešiem būs iespēja kārtot Valsts valodas prasmes pārbaudes eksāmenu. Eksāmenu varēs kārtot jebkurš, kam interesē uzzināt savu latviešu valodas prasmes līmeni.

Vidusskolas mācības notiek Austrālijas latviešu īpašumā “Dzintari”, Dienvidaustrālijas laukos, kas ir apmēram divu stundu braucienā no Adelaides. Šogad skola atskatīsies uz savu jau 44. darbības gadu. Skolas financējumā piedalās visa Austrālijas latviešu sabiedrība – biedrības, organizācijas, bērnu vecāki un labvēļi. Vislielāko atbalstu sniedz Latviešu apvienība Austrālijā un Jaunzēlandē. Prieks arī par Latvijas ĀM atbalstu – trīs latviešu valodas skolotājiem no Latvijas!

Ziņas sakopojis
P. Karlsons

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Šos trīs monstrus jeb briesmonus vieno tas, ka viņus likvidēja amerikāņu izlūkdienesta specvienības. Bet citādi viņi bija atšķirīgi, taču katrs no tiem meta drūmu ēnu uz šo gadsimtu, izaicinot "kollektīvos Rietumus", kā mēdz izteikties Vladimirs Putins.

Osama bin Ladens, dzimis Saudā Arabijā, paguva nodzīvot 54 gadus, sludinot džihadu jeb svēto karu sunnītu islāma vārdā. Viņš nodibināja globālu, kaujiniecisku kustību "Al Kaida", kuŗa diemžēl arī pēc viņa likvidācijas turpina darboties, organizējot terrora aktus visā pasaulē.

Osama bin Ladens bija tas, kurš saviem aģentiem – pašnāvniekiem – lika 2001. gada 9. septembrī sagraut Ņujorkas Dviņu torņus un ar šo drausmīgo terrora aktu, kas prasīja 3000 cilvēku dzīvības, lika vēsturniekiem ar šo apokaliptisko notikumu sākt skaitīt 21. gadsimtu (iepriekšējais, 20. gadsimts, pēc līdzīgas uztveres bija sācies 1914. gada 28. jūnijā, kad Sarajevā tika nošauts Austroungārijas tronmantnieks erchercogs Francis Ferdinands).

Pakistānas pilsētā Abotabadā 2011. gada 22. maijā slēpni ielenca amerikāņu izlūkdienesta specvienības vīri, kas viņu nogalināja, turklāt likvidācijas procedūru iztālēm, Vašingtonas Baltā nama

"kaŗa kabinetā", novēroja ASV prezidents Baraks Obama un viņa līdzgaitnieki. Kā teikts, bin Ladena lolojums – "Al Kaida" turpina darboties...

Pavisam cita rakstura un "ierauga" cilvēks bija Abu Bakrs al-Bagdadi, kurš vairījās no atklātības, kuŗa ģimēne tikai retumis pavēdēja kādā videoklipā. Tas bija viņš, kuŗš 2006. gadā Irakā (kur viņš 1971. gada piedzima) lika pamatus fanātiskam teroristiskam veidojumam – "Islamic State" (Islama valstij – IS), sakumā saukts par Irakas un Sīrijas "valsti". 2014. gadā al-Bagdadi piešķīra šim veidojumam globālu mirdzumu un pasludināja sevi par kalifu, t. i., pravieša Muhameda "atvietotāju" un lika saprast, ka viņa mērķis ir Vispasaules kalifats, kur neticīgiem nebūs tiesību.

Irakas un Sīrijas novados, kur IS nostiprinājās, tika aizliegta ne tikai smēķēšana un alkohols, bet arī mūzika (!) un laicīgas izpriecās, meitenēm aizliedza skoloties – īsta tumsas valstība. Un galvenais paradokss – šī mācība pievilka ne mazums Anglijā, Francijā, Vācijā uzauģušus "balto" eiropiešus – vīriešus un sievietes, kas devās uz IS novadiem, lai tur cīnītos un mirtu – par ko?

Pēdējos divos gados IS kaujinieki tika iztriekti no gandrīz visas

Sīrijas un Irakas, taču viņi prata iesprausties Lībijā un joprojām sūta savus aģentus uz Centrālāzijas jaunvalstīm, Čečeniju, Tatarstānu, iebiedējot Putinu, kuŗam IS ir aizdiegta un iznīcināma organizācija.

Vārdu sakot, 2019. gada 21. oktobrī kādas ASV izlūkdienesta specvienības vīri sadzina Abu Bakra al-Bagdadi pēdas – viņš slēpās kādā tunelī Sīrijas ziemeļrietumu Idlibas provincē. Ieraugot vajātājus, viņš ar pašnāvnieka jostu uzspridzināja sevi, līdzī raujot nāvē divus bērnus.

Trešais šajā briesmīgajā trijotnē – ģenerālmajors Kasems Soleimani bija, tāpat kā Putins, zvērīnāts IS ienaids. Jo viņš bija Irānas patriots, un Irānā valda šītu virziena islāms, Soleimani darbojās, lai pretotos Saudā Arabijas un Ēģiptes ietekmei – sunnītu valstīm (sunnīti sastāda pasaules islāmīcīgo vairākumu). Soleimani piedzima Irānas dienvidos – Kermanā nabadzīgā ģimenē, taču, būdams apķērigs, armijā uzkalpojās līdz ģenerāļa pakāpei. Viņš vadīja Irānas ajatollu režīma triecienspēku – Irānas revolucionāras gvardes korpusu (IRGK), kas zināmā mērā pielīdzināms Lielvācijas *Waffen-SS*. Viņa vīru uzdevums ir rīkot diversijas un terrora aktus ārpus

Irānas, aizstāvēt režīma intereses.

Soleimani tiešā uzraudzībā darbojās īpaša IRGK vienība "Kuds" (Jeruzaleme), kuŗas vīri bija pazīstami ar savu nežēlību.

Viņš bija harizmātisks un tauta Irānā viņu mīlēja kā "kareivja kareivi", kurš nebija uzpūtīgs un kontaktējās ar vienkāršiem ļaudīm.

Piektdien, 2020. gada 3. janvārī, īsi pēc pusnakts ar no amerikāņu drona izšautām raķetēm Soleimani tika nogalināts, kad viņš nupat bija ieradies Bagdadē ar lidmašīnu no Damaskas. ASV izlūkdienests jau laikus bija gatavojies šai likvidācijas akcijai, pildot prezidenta Donalda Trampa rīkojumu.

Sēras bija grandiozas, prātā nāca Staļina bēres, jo sērotāju masā daudzi gāja bojā.

Zīmīgi, ka Sīrijas Idlibas provincē – Asada režīma pretinieku pēdējā patvērumā – ļaudis gaviļēja, uzzinot par Soleimani nāvi, un daļāja bērniem saldumus. Ārzemju žurnālistiem viņi stāstīja par "Kuds" vienības zvērestībām. Tas bija Soleimani, kuŗš 2015. gadā bija devies uz Maskavu, lai iedrošinātu Putinu sākt Krievijas bruņoto intervenciju Sīrijā. "Kuds" un Krievija stutēja diktatora Asada režīmu, jo Asads bija alavits – sekta, kas tuva šītiem...

8. janvārī drīz pēc izlidošanas no Teherānas lidostas nogāzās "Ukrainas starptautiskās aviācijas lidmašīna. Visas 176 personas, kas tajā atradās, gāja bojā. Trīs dienas no vietas – 8., 9. un 10. janvārī Irānas varturi dievojās, ka katastrofas iemesls – tehniska ķeza un cits nekas. Taču jau tūlīt pēc katastrofas tika atrastas raķetes lauskas, ar kuŗu ukraiņu lidmašīna tika notriekta. Raķete tika ražota Krievijā... Nu kā lai te nepiemin 2014. gada 17. jūliju, kad virs Donbasa tika notriekta Malaizijas civilā lidmašīna...

Trīs dienas ajatollu režīms "atspēkoja baumas", taču 11. janvāra rītā IRGK aviācijas komandieris ģenerālis Amirs Ali Hadžizadē ar asarām acīs bija spiests atzīt – jā, lidmašīna tika notriekta ar mūsu raķeti, jo domājām, ka tā ir amerikāņu spārnotā raķete, un mēs baidījāmies no totāla kaŗa ar ASV.

Un tauta, kas nupat masveidīgi sēroja, apraudot Soleimani, Teherānā un citur Irānā izgāja demonstrēt, apsūdzot varu melos, skandēja "Nost ar diktatoru" (augstāko teokratijas vadītāju ajatollu Ali Hāmenei) un pat "Nāvi Hāmenei".

Pavērsiens, kas varētu kļūt liktenīgs ajatollu režīmam, kuŗš gāza rietumniecisko Irānas šahu 1979. gadā.

KĀRLIS
STREIPS

Vispirms – fakti no vēstures. 2009. gadā par Rīgas mēru kļuva kādreizējais žurnālists Nils Ušakovs un par viņa vietnieku – Latvijas pirmās partijas (LPP) veidotājs un vadītājs Ainars Šlesers, cita starpā, savu lielo darba spēju dēļ pazīstams kā "buldozers". Pārējos mandātus Rīgas domē pārdalīja partija *Jaunais laiks* (astoni mandāti) un no tās atšķilusies *Pilsoniskā savienība* (14 mandāti). Šīs partijas ieslīga dziļā opozīcijā, Ušakova un Šlesera tandēms sāka saimniekot pēc savas izpratnes.

2013. gadā LPP bija pārtapusi par partiju *Gods kalpot Rīgai*, un vienotā sarakstā ar *Saskaņas centru* tika pie visiem 39 mandātiem, opozīcijā atstājot *Nacionālo apvienību* (12 mandāti) un *Vienotību* (deviņi mandāti). Mēra vietnieka amatu pārņēma Andris Ameriks no LPP, kuŗš savulaik bijis pazīstams kā "Misters 20%". Ameriks pats gan apgalvoja, ka tas esot tāpēc, ka viņš strādā joprojām par 20 procentiem citīgāk nekā citi. Nelabvēli tikmēr uzskatīja, ka tie 20 procenti atbilda tai summai, kādā uzņēmējiem bija jāmaksā kukuļos, lai tiktu pie

pašvaldības pasūtījumiem. Katrā gadījumā sistēma "rullēja" tālāk. Nevarētu teikt, ka tā neko nedarīja. Ušakovs allaž bija itin prasmīgs atbalsta veidošanā, te piešķīrot brīvbiļetes sabiedriskajā transportā konkrētām cilvēku kategorijām (un allaž laikā, kad uzņēmums *Rīgas Satiksme* grima arvien dziļākos un dziļākos parādos), te izremontējot kādu skolu, bērnu dārzu vai iekšpagalmu, te atkal rīkojot Jāņu svinības Daugavas krastā.

Taču visus tos gadus pašvaldību pavadīja skandāls pēc skandāla, ko vēstīja arī *Laiks* un *Brīvā Latvija*, bet atgādināšu, tā teikt, galvenos hītus. Dienvidu tilts, kuŗa izmaksas izauga līdz vienkārši prātam neaptveramam līmenim, tā liekot domāt par korupciju. Pašvaldības vēlme tirgot dārgu "nanoūdeni", kas izrādījās tāpat vien no krāna ņemts, un vēl, un vēl. Neviens iepirkums bez skandāla smakas. Taču Nils Ušakovs Rīgas krievvalodīgajiem iedzīvotājiem allaž bija "mūsu Nils", jo viņš atbalstīja tā dēvēto Uzvaras dienu Pārdaugavā 9. maijā, atbalstīja referendumu, kuŗa krie-

vu valodai bija paredzēts valsts valodas statuss. Un – ar vienu izņēmumu – nekad neatzina faktu, ka Latvija bija okupēta (izņēmums bija angļu valodā un kādā diplomātiskā saietā). Ja to visu salika kopā ar minētajām brīvbiļetēm sabiedriskajā transportā, tad "mūsu Nils" daudziem cilvēkiem bija absolūts elks.

Pienāca 2017. gada pašvaldību vēlēšanas. Lielais jautājums bija par to, vai visām tām partijām, kuŗas nebija *Saskaņa/GKR*, izdosies šo tandēmu gāzt no troņa. Neizdevās. Tandēma mandātu skaits gan no 39 saruka līdz 32, pārējie mandāti tika Latvijas Reģionu apvienības un partijas *Latvijas attīstībai* kopsarakstam (9), Jaunajai konservatīvajai partijai (9), Nacionālajai apvienībai (6) un partijai *Vienotība* (4). Ušakovs atgriezās mēra, bet Ameriks – viņa vietnieka krēslā. Taču pretkorupcijas žņaugi sāka vilkties ciešāk un ciešāk. Pa to starpu notika 13. Saeimas vēlēšanas, un par vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministru kļuva pagalam enerģiskais Juris Pūce. Pērn aprīlī ministrs Ušakovu at-

stādīnāja no amata pienākumu pildīšanas, bet tobrīd Ušakovs jau bija paziņojis kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kuŗ abi ar Ameriku arī tika pie mandātiem. Tas gan viņus neglābs no izdošanas kriminālvajāšanai, ja Latvijas varas iestādes to palūgs, taču tas ir nākotnes jautājums.

Kopš Ušakova aiziešanas citu vārdu kā jezga attiecībā uz Rīgas pašvaldības darbu nevaru atrast. Kronis visam bija piepešais paziņojums pērn ruden, ka turpmāk četru sadzīves atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu vietā būs tikai viens monopolists ar tiesībām uz 20 (!) gadiem un ar krietni paaugstinātu maksu. Tam nē pateica Konkurences padome, taču pašvaldības nespēja tikt galā ar atkritumu apsaimniekošanu ministram Pūcem deva iegādi sākt spriest par visas Rīgas domes atļaišanu. Likumprojekts par to patlaban Saeimā ir apstiprināts pirmajā lasījumā. Jautājums iestrēdzis, jo atsevišķas parlamenta "gudrās galvas" pieņēma likumu, kuŗā noteikts – ja Rīgā būs ārkārtas vēlēšanas, tad jaunā dome tiks vēlēta nevis līdz nāka-

majām kārtējām vēlēšanām nākamgad, bet gan līdz tām, kuŗas būs 2025. gadā, tāpat uz vairāk nekā pieciem gadiem. Šo domu Valsts prezidents Egils Levits atmeta atpakaļ, un drīz paredzēts sākt vākt parakstus par referendumu. Parakstu vākšana turpināsies līdz 14. februārim (Sirsniņu un milnieku dienai).

Bet partijas Rīgas domē, šķiet, pašas sākušas gatavoties ārkārtas vēlēšanām. Pagājušajā nedēļā grupa deputātu sacēlās pret mēru Oļegu Burovu, apgalvojot, ka viņš esot pārāk diktatorisks. Cita starpā, galvaspilsēta patlaban strādā bez budžeta, kas nozīmē, ka proporcionāli tiek sadalīti izdevumi atbilstoši pagājušā gada budžetam. Par labu saimniekošanu tas neliecina nu nekādi. (Līdz redakcijas slēgšanai Oļegs Burovs nebija "gāzts").

Runājot par ārkārtas vēlēšanām, gribu cerēt, ka tādu gadījumā tā dēvētās "latviskās partijas" beidzot aizmirsīs par savām ambīcijām un veidos vienu vai divus sarakstus ar mērķi nodrošināt, ka *Saskaņas* ēra mūsu galvaspilsētā beigsies.

Kā saprast Rīgā notiekošo?

3x3 Lejaskurzēmē

Sveiciens visiem 3x3 draugiem tuvumā un tālumā visā plašajā pasaulē!

Šajā – jubilejas gadā 3x3 aicina jūs uz saietu, kas notiks Saldus novada Nīgrandes pagasta Kalnu ciemā **no 12. līdz 19. jūlijam**. Šeit 3x3 jau viesojies 2005. gadā. Vietējiem ir labas atmiņas par 3x3, un jauns saiets Kalnos tiek gaidīts ar nepacietību.

Apkaimei ir interesanta un savdabīga vēsture. Kalni atrodas Kurzemes dienvidos pie Lietuvas robežas, 177 km no Rīgas, 59 km no Saldus, Loses upes kreisajā krastā. Salīdzinoši jaunais Kalnu ciems atšķiras no daudzām citām vietām Latvijā ar to, ka jaunāko laiku vēsturē lielākais saimnieciskais uzplaukums tur bijis Padomju okupācijas gados. Līdz ar saimniecisko augšupeju arī kultūras dzīve Kalnos sūtusi augstu vilni. Nav daudz tādu vietu Latvijā, kur tik uzskatāmi izpaudusies spēcīgu, aktīvu personību pozitīvā loma Latvijai grūtos vēsturiskos brīžos.

Tālākā pagātnē novads līdz 13. gadsimtam atradies senās Kursas valstī Ceklis. Liela daļa apvidus bijusi klāta mežiem, kas kalpojuši kā aizsargs pret sirotājiem. Par apkārtnes kuršu ietekmi un aktivitāti tik senā pagātnē liecina arī Raini iedvesmojusi teika par Induli un Āriju, kuŗas darbība risinās netālajā Embūtes pilskalnā. Pagasta teritorijā 17. gadsimtā bijusi arī pilsētiņa ar aktīvu saimniecisko darbību, par ko joprojām vēsta līdz mūsdienām saglabājusies mūra baznīca un dažādi archeoloģiskie atradumi.

Izsenis Nīgrandes apkārtnē dēvēta par gaišu novadu, kur ļaudis tiekušies pēc zināšanām. Liels nopelns tajā ir jaunlatvietim skolotājam Andrejam Spāģim, kas

Kalnu 3x3 darba grupa

Kalnu skolas komplekss

19. gs. vidū mācījies gan zemniekus, gan viņu bērnus un par kuŗu teikuši, ka Spāģis pat zirgam spēj iemācīt lasīt. Jēkaba Janševska romānu varoņu prototipi joprojām staigā pagasta ceļus, bet Krišjāņa Barona dzimta te riko radu sanākšanas.

Saieta laikā dzīvosim, darbosimies un atpūsimies ēku kompleksā, kur zem viena jumta apvienoti vidusskola ar internātu,

mūzikas skola, mākslas skola, liela sporta zāle ar piecstāvu viesnīcu un kultūras nams. Būve pārsteidz ar plašumu un radošo vērienu. Kultūras nama zāle ar pagriežamo skatuvi joprojām ir lielākā koncertzāle Saldus rajonā. Tajā vairākas reizes mēnesī pulcējas apkārtējās Leišmales ļaudis uz koncertiem un citiem kultūras sarīkojumiem. Pateicoties telpu izvietojumam, būsīm labi sa-

Kalnu dabas takas karte

gatavojušies nelabvēlīgiem laika apstākļiem, jo vairumu aktivitāšu varēsīm veikt, neizejot no telpām. Toties jaukā laikā apkārtnes iekoptā zaļā vide dod plašas iespējas brīvdabas nodarbēm. Daudziznājums kā saieta garīgā kulminācija plānots krāšņā ozolu audzē Loses upītes krastā.

Visu nedēļu darbosimies ievirzēs dažāda vecuma grupām un interesēm, un, kā jau ierasts, gan rokām, gan galvai un, protams, – sirdij. Apgūsīm zināšanas, kas ir gan tradicionāli latviskas, gan arī mūsdienīgākas. Pievakares ievirzes būs vairāk paredzētas visas ģimenes kopīgām nodarbībām, vecākiem kopā ar bērniem. Vakara programmā iepazīsim vietējos novada ļaudis, pasportosim un atskatīsimies uz saieta 30 gadiem Latvijā. Īpaša vieta programmā tiks ierādīta filmas par 3x3 pirmizrādei.

Saieta tema ir KOKS. Koks kā izsenis populārs materiāls, koks kā vērtīgs augs pasaules ekosistēmā, dzimtas koks, valodu koks...

Daudzās ievirzēs un pasākumos uzdosim jautājums par mūsu saknēm – kas mēs esam, no kurienes nākam, kurp dodamies? It sevišķi par latviešu valodu un latviskumu šodien, kā to kopt un nostiprināt? Kāda latviskā dzīvesziņa mums svarīga mūsdienās, kāda nepieciešama ikdienā? Protams, arī roku ievirzēs kokam kā materiālam būs ierādīta goda vieta.

Sirsnīgi sveicinot, Kalnu 3x3 darba grupa – Nulles, Zvīguļu, Auziņu ģimenes, Ieva Treimane un Māris Ploriņš.

Ārzemju dalībniekus uz šo un 3x3 saietu Maltā, Latgalē, no 26. jūlija – 2. augustam, lūdzam līdz 1. maijam pieteikties pie Līgas Rupertes, e-pasts liga3x3@iserv.net, telefons (616)456-8023, mob. (616)360-6320. Dalības maksa ir \$350 (320 eiro) personai, nepārsniedzot \$800 (720 eiro) kodolģimenei. Bērniem no 2 – 6 gadiem pusceņa, līdz diviem gadiem – par brīvu.

Mūzeja “Latvieši pasaulē” mēneša priekšmets janvārī

2020. gadā ik mēnesi Rīgā, Latvijas Nacionālās bibliotēkas vestibulā apmeklētāji var iepazīties ar vienu priekšmetu no mūzeja “Latvieši pasaulē” krājuma. Katrs no izstādes priekšmetiem atspoguļo kādu īpašu stāstu par latviešu dzīvi ārpus Latvijas. Šis stāsts arī tiek publicēts ik mēnesi presē. Izstādē “Mēneša priekšmets” 2020. gadā atbalsta Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūts un Latvijas Nacionālā bibliotēka.

Latviešu ciems Lejas Bulāna atrodas Krasnojarskas apgabala Karatūzas rajonā, skaistā Sibīrijas vietā – Sajānu kalnu tuvumā, Kebežas un Bulankas upju krastos.

Lejas Bulānas ciems izveidojās 1858. gadā. Pirmie ciema iedzīvotāji bija luterticīgie latviešu un vācu tautības noziedznieki, kuŗi uz Sibīriju tika izsūtīti par dažādiem pārkāpumiem. 19. gadsimta beigās Lejas Bulāna bija lielākais latviešu ciems Sibīrijā.

Ližu (slēpju – no krievu val.) kurpes – slēpjzābaki no Lejas Bulānas skolas. No mūzeja “Latvieši pasaulē” krājuma, V. Kalniņas dāvinājums

2015. gadā mūzeja “Latvieši pasaulē” darbinieki viesojās Lejas Bulānā. Ciemā dzīvoja 42 cilvēki, no kuŗiem apmēram puse ļoti labi prata un joprojām ikdienā izmantoja latviešu valodu. Ekspedīcijas laikā bija vērojams, kā kādreiz plašais ciems, kuŗā reiz bija piecas apdzīvotas ielas, lēnām iznikst. Pirms pieciem gadiem ciemā vairs nebija ne skolas, ne veikala, strādāja tikai bibliotēka, kas tolaik pildīja gan kultūras nama, gan baznīcas, gan ziemā

Skolēnu ziemas prieki 1991. gadā Lejas Bulānā // Foto: J. Zalāns

arī medpunkta funkcijas. Satiktie ļaudis stāstīja, ka Lejas Bulāna atdzīvojas vien Vasarsvētkos un Jāņos, kad kopā sabrauc ciemu atstājušie latvieši, lai kapsētā pieminētu savus senčus, upes krastā iekurtu Jāņu ugunsiskus, satiktu radus, senus draugus un kaimiņus.

Ar šiem zābakiem pirms aptuveni 40 gadiem Lejas Bulānas skolas bērni ziemā skrēja uz

ližām jeb slēpoja. Lejas Bulānas skolu savulaik cēlušī vietējie ciema iedzīvotāji, tā tika atklāta 1894. gadā. Līdz 1937. gadam šeit notika mācības latviešu valodā. Pēc ilgu gadu desmitu pārtraukuma, sākot ar 1989. gadu, skolā dažus mācību priekšmetus latviešu valodā atsāka mācīt skolotāji no Latvijas. Skola kopš 2012. gada bērnu nelielā skaita dēļ ir slēgta.

Lejas Bulānas skola 2015. gadā. Latviešu celtais koka nams jau devīto gadu stāv tukšs un pamests // Foto: S. Laimē

“Bija skaidrs, ka sirds vēlas darīt tieši šo.”

Filmas “Dvēseļu putenis” režisors Dzintars Dreiberģs intervijā Inesei Raubiškei

Aizvadītā gada lielais notikums latviešu kinoindustrijā – 8. novembrī pirmizrādi piedzīvoja ilgi gaidītā vēsturiskā pilnmetrāžas filma “Dvēseļu putenis” – vizuāli spēcīgs stāsts par to, kā tieši pirms simt gadiem latviešu strēlnieki izcīnīja mūsu valsti. Vadīt atjaunotās Latvijas vēsturē vērienīgāko lielbudžeta kino projektu ir patiešām liels izaicinājums. Kas deva pārliecību, ka varēsiet veikt šo darbu?

Filmas, kas ataino mūsu tautai svarīgus notikumus, par kuriem mēs nepietiekami zinām, ir galvenais, kāpēc “atnācu” uz kino. Manuprāt, dažbrīd vairāk zinām par Eiropas un Amerikas vēsturi (cik par to ir daudz ekranizāciju!), bet paši par sevi – tikai kaut ko. Nereti izskan fraze, ka Latvija nav radusies tukšā vietā, taču liekas, ka mūsdienās daudzos cilvēkos tieši tāda tukšuma izjūta ir... trūkst informācijas, piemēru un sapratnes, ka kāds cīnījies, lai mēs, šeit dzīvojot, varētu latviski sarunāties. Uz patiesiem notikumiem balstītais un tik ļoti personīgi uzrakstītais Aleksandra Grīna “Dvēseļu putenis” bija aizliegts 50 gadus, pašu pieredzēto strēlnieku savās dzimtās vairījās stāstīt, jo vienkārši baidījās... Man liekas, šie ir galvenie stāsti, kas Latvijai patlaban vajadzīgi, šīs atmiņas ir pašas svarīgākās, kuŗās mums šodien jāieklausās. Kad mani uzaicināja par režisoru “Dvēseļu puteni”, bija skaidrs, ka sirds vēlas darīt tieši šo.

Kādi bija jūsu pamatprincipi, veidojot savu komandu?

Uzskatīju, ka vajag uzrunāt cilvēkus, kuŗiem darbs pie šīs filmas būs svarīgs, kuŗi iedegsies par to. Un ikviens saprata, ka ieguldītājā darbā nebūs nekādas finansiālās loģikas un pamatojuma. Man gribējās savu komandu izveidot tādu kā *miksi* – līdzās strādā nobrieduši profesionāļi, kuŗi Latvijā jau guvuši atpazīstamību, kā, piemēram, Valdis Celmiņš (filmas operators) un tie, kuŗiem nav nācies līdz šim darboties Latvijā, taču kas pasaulē jau ir “izsītušies”, pierādot sevi Holivudā un lielākajos pasaules festivālos un tirgos – kā Boriss Frumins (režijas profesors Ņujorkas universitātē, “Dvēseļu putēja” scenārija autors) un filmas mūzikas autore, komponiste Lolita Ritmane. Lolita bija viens no pirmajiem cilvēkiem, ar kuŗu sazinājos – sēdēju savā Purvciema dzīvoklī un zvanīju viņai uz Losandželosu, stāstīju, ka top tāda filma...

Jau iepriekš bijāt pazīstami?

Nē, nemaz nepazinu. Neapšaubāmi, ka Latvijā ir izcili komponisti, un tas, ko viņi dara, ir neticami labi, bet brīdī, kad man pavērās iespēja uzrunāt Lolitu, es to arī izdarīju. Par laimi, bija izveidots neliels *tīzeris* (teiksim tā – vizuāls risinājums filmas noskaņai, izjūtām, kas netop no gatavā filmas materiāla). Jau pirmās notis, ko Lolita atsūtīja, parādīja, cik precīzi viņa sajūt to Latviju, ko man gribējās parādīt filmā. Tā ir *tīzera* priekšrocība, ka vari izmēģināt, ar kuŗu cilvēku varēsi strādāt komandā. Līdzīgi piemēklēju arī filmas operatorus. “Dvēseļu

Dzintars Dreiberģs: “Visi šie kara notikumi ir pierādījums tam, ka brīdī, kad tauta sev tic, tā ir neuzvarama. Ne reizi vien vēsturē atrodamas liecības: pašapzinīgajām lielvarām liekas, ka tās varēs viegli tikt galā ar mazu nāciju, bet notikumu gaita pārsteidzoši pavēršas pilnīgi citādi, jo mazā nācija, apzinoties, ka aizstāv savas mājas, ka nedrīkst aizlaist līdz savai mātei pretiniekus un varmākas, rod milzīgu spēku cīnīties. Cik uzkrītoša un kaitinoša tāpēc ir šolaiku propaganda, ka mēs esot maziņi, sīciņi, ja zini, ka galvenais ierocis tautai ir ticība sev.”

putēja” galvenais operators Valdis Celmiņš ir pat krietni vairāk nekā galvenais operators šai filmai. Kopā strādājām gan pie scenārija, gan pie detaļām, emocijām un efektiem. Filmēšanas procesā viņš bija man tuvākais cilvēks. Taču ne mazāk svarīgs bija arī otrā operatora Jāņa Jurkovska darbs. Jānis ir izcils operators, bet bija gatavs šai filmā būt *otrais*. Skaidrs, ka viņa vārds tik skaļi neizskan, bet tas, ko viņš paveicis – tas ir neticami smalks darbs.

Filmas titros ievēroju, ka “Dvēseļu puteni” ir arī divi scenārija autori, viens esat jūs pats.

Scenārija autors numur viens ir Boriss Frumins, te es esmu *otrais*. Boriss izdarīja vissmagāko darbu – no 800 lappušu biežā romāna sakoncentrēja galvenos notikumus, nepazaudējot literārā darba ideju. Notikumi un tēli romānā un filmā nav ņemti *viens pret vienu*. Filma nav videoklips romānam, tā veidota pēc romāna motīviem.

Galvenā režisora rokās ir arī filmā iesaistīto aktieru atlase – atbildīgs un smalks darbs. Pieņemu, ka “Dvēseļu puteni” filmēties gribētāju bija pārpārēm.

Protams, ka ļoti daudzi aktieri bija ļoti ieinteresēti filmēties, es nonācu grūtas izvēles priekšā. Ļoti būtiski bija atrast galvenā varoņa Artūra Vanaga lomas atveidotāju. Tobrīd 15 gadus veco

Oto Brantevicu izraudzījāmies no 1300 jauniešiem. Filmēšanas laikā citi aktieri, kuŗi strādāja viņam līdzās, izjuta un novērtēja Oto milzīgo atdevi darbam, viņš uzreiz emocionāli satuvinājās ar mātes lomas atveidotāju Rēziju Kalniņu. Artūra tēvu filmā spēlēja Mārtiņš Vilsons, un vēl tagad es atceros savas izjūtas – ieraudzījis Mārtiņa rokas, es tiešām noticēju, ka viņš varētu būt vīrs, kuŗš izgājis kaŗu un turējies saimniecību uz saviem pleciem. Un, manuprāt, arī Raimonds Celms (Edgara Vanaga lomā) ļoti *piestāvēja* ģimenei. Jūtos gandarīts, ka varēju strādāt kopā ar tādu izcilu aktieri kā Vilis Daudziņš. Filmēšanas laukumā pārliecinājos ne tikai par viņa talantu, bet arī par vienreizējo attieksmi un atdevi darbam. Atmiņā iespiešies, kā viņš pēc pusdienu stundu darba neēd pusdienas tikai tāpēc, ka pēc pusdienām viņam būs ļoti smaga epizode, bet paēdis cilvēks parasti ir atslābis un apmierināts...

Pirmais pasaules karš bija totāls karš, proti, tajā tika iesaistīti ne tikai vīrieši, ne tikai armija, bet arī civiliedzīvotāji. Filmā tiek atainotas šausmas, ko pārdzīvo sirmgalvi, sievietes, bērni, un tomēr viņi ienes šajā kara dramā cilvēcību.

Piekrītu! Karš, ienākot mājās, izmainīja viņu dzīves, taču, neraugoties uz to, viņi nezaudēja cilvē-

cību, un pat vēl vairāk – palīdzēja noturēt ticību un cilvēcību kaŗavīros.

Darbs pie filmas bija saistīts arī ar vēsturniekiem?

Jā, cieša sadarbība bija ar astoņiem, bet bija gadījumi, kad filmēšanas laukumā kā brīvprātīgie iesaistījās vēl vairāk vēstures speciālistu.

Ir lietas, par kuŗām vēsturniekiem nesakrīt viedokļi, un tas varētu sarežģīt darbu pie filmas, kad nedrīkst kavēties. Šādos brīžos man bija jāpieņem lēmums – integrēt vai atteikties no viena vai otra fakta scenārijā.

Grūti izvēle. Var taču padoties kārdinājumam pieņemt interesantāko variantu?

Tādēļ mans uzstādījums bija visu darīt pēc iespējas godīgi. Vēsturniekos es ļoti augstu novērtēju pretimnākošo attieksmi: nereti viņiem zvanīju un uzdevu jautājumus pilnīgā nelaiķā, arī naktīs un agros svētdienu rītos. Visvairāk gribu izcelt divus vēsturniekus – Jāni Šiliņu un Dagni Dedumieti. Atminos vēl joprojām, kā Jānis mani pārliecināja par strēlniekiem noturēto dievkalpojumu Piņķu baznīcā (vēl līdz pagājušajam gadam vēsturnieki nebija vienisprāt, vai tas notika tieši šajā dievnamā). Dagnim varēja pilnībā uzticēties

Ja runājam par vēsturi, tad nevar nepieminēt Rīgas Latviešu biedrības namu. Tieši pirms simt gadiem Māmuļā bija strēlnieku rekrutēšanas vieta, Lielajā zālē notika kaŗavīru apmācības, tieši no Biedrības nama ar milzu sēru gājienu cauri visai Rīgai uz Rīgas Brāļu kapiem (tolaik vēl tikai priedēm apaugušu smilšu kāpu) izvadīja trīs pirmos kritušos strēlniekus. Gandrīz sešus gadus šeit bija arī filmas “Dvēseļu putenis” mājas.

Savulaik Latvijas TV veidoja raidījumu “Te”, kuŗā iepazīstināja ar svarīgākajām vietām Rīgā, tostarp, protams, bija arī sīzets par Rīgas Latviešu biedrības namu. No RLB priekšsēža Gunta Gailiņa uzzināju par latviešu biedrības un tās nama unikālo vēsturi, kuŗā nozīmīga vieta bijusi arī Pirmā pasaules kaŗa notikumiem. Tādēļ, tiklīdz sākām darbu pie filmas, man nebija šaubu, kur atradīsies mūsu birojs, un zvanīju Guntim Gailītim. Vēriģi filmas skatītāji atpazīs arī RLB vestibilu, kur filmējam hospitāļa ainas.

Un šodien vestibilā izvietota vērienīgajai kaŗa drāmā “Dvēseļu putenis” veltīta fotoizstāde “Lai top dvēseļu putenis”.

Tas ir visaptverošs foto stāsts, kas ļauj ieskatīties filmas uzņem-

Kadrs no filmas

viņš godīgi pateica, ka par vienu vai otru notikumu nekas nav atrasts un dokumentēts, vai vienkārši atzinās, ka kāds fakts viņam nav zināms. Viņš neko neizdomāja, bet meklēja, pārliecinājās, un galu galā bija arī rezultāts.

Tad jau arī paša vēstures zināšanas tika papildinātas, varbūt radās arī jaunas atziņas?

Līdz šim man likās – cik es labi zinu vēsturi! Bet, kad filmas veidošanas gaitā sākas 1919. gada *preperēšana*, tad... Latvijai un tās iedzīvotājiem tas bijis neticami sarežģīts laiks, un visi šie kaŗa notikumi ir pierādījums tam, ka brīdī, kad tauta sev tic, tā ir neuzvarama. Ne reizi vien vēsturē atrodama liecības: pašapzinīgajām lielvarām liekas, ka tās varēs viegli tikt galā ar mazu nāciju, bet notikumu gaita pārsteidzoši pavēršas pilnīgi citādi, jo *mazā nācija*, apzinoties, ka aizstāv savas mājas, ka nedrīkst aizlaist līdz savai mātei pretiniekus un varmākas, rod milzīgu spēku cīnīties. Cik uzkrītoša un kaitinoša tāpēc ir šolaiku propaganda, ka mēs esot maziņi, sīciņi, ja zini, ka galvenais ierocis tautai ir ticība sev.

šanas aizkulisēs un pavērt radošo filmas komandu gan saspringtajā darba procesā, gan pārdomu brīžos.

Pirmais pasaules karš skarbi skāris daudzas latviešu dzimtas, vai arī jūsejo?

Nav tiešu zīmju par to, bet, strādājot Rīgas Latviešu biedrības namā, uzzināju, ka Latvijas himna pirmo reizi tika nospēlēta tieši šeit, Māmuļā, un diriģenta uzvārds bijis... Dreiberģs! Domāju, ka kaut kāda radniecība mums ir, tikai jāsavēl gali kopā. Ļoti gribu to uzzināt.

Kā jūsu ģimene vērtē filmu?

Man bija milzīgs prieks, ka man tuvākais cilvēks – omīte, kuŗa ļoti personīgi juta man līdzī, lai viss būtu kārtībā, atnāca uz filmas pirmizrādi. Viņu iepriecināja arī tas, divi mūsu radnieki nofilmējušies masu skatos – viens “Dvēseļu puteni” ir komūnists, otrs – vācietis.

Vai tagad, kad “Dvēseļu putenis” jau iet savu ceļu pie skatītājiem, ir jau zināms, ko darīsiet tālāk?

Šobrīd vēl nezinu, bet ceru, ka darbs kino man atradīsies.

BRAZĪĻI AR LATVIJU SIRDĪ

MĀRA LIBEKA

Ar ko īpaša Ižui

Uz skatuves iznāk brazīļu sieviete latviešu tautastērpā, mazliet stilizētā, bet ar Zemgales apvidum raksturīgām brūnganajām krāsām, un simfoniskais orķestris atskaņo Raimonda Paula skaņdarbu "Manai dzimtenei". Tāda mazliet sirreāla aina paveras 14 tūkstošus kilometru no Latvijas – Brazīlijas dienvidaustrumos Rio Grande do Sul štata pilsētā Ižui, kas šīs Dienvidamerikas valsts izmēriem nav liela. Tajā dzīvo tikai 85 tūkstoši iedzīvotāju. Bet šī vieta un tās apkārtnē ir īpaša ar to, ka ik gadu no 12. līdz 29. oktobrim Ižui pašvaldība kopā ar štata administrāciju rīko etnisko festivālu, kurā iekļauta gan plaša kultūras programma, gan arī tautsaimniecības izstāde.

Savos tautastērpās uz skatuves nāk vācieši, japāņi, itāļi, arābi, poļi, holandieši un citi, pavisam 13 tautību jeb etniku, kā to dēvē Ižui latvieši, pārstāvji – tumšmatīni un gaišmatīni, ar dažādu asiņu sajaukumu. Galvenokārt tie, kas šeit dzimuši un auguši, kuŗi tikpat kā vairs nerunā savu pirms vairāk nekā simts gadiem ieceļojošo senču valodā, bet kuŗi šajā nelielajā Brazīlijas reģionā turpina glabāt savu senču iesakņotās tālo zemju kultūras tradīcijas.

Kad etnisko dienu atklāšanas jeb iepazīstināšanas ceremonija tuvojas beigām, uz skatuves iznāk nu jau visi kopā – daudzu tautību pārstāvji nacionālajos tērpās, bet pašā priekšplānā stāv mazā latviešu tautumeita Manuele, Jonasa un Maras Salas mazmeita. Jonasa saknes ir Latvijā, jo tur pirms izceļošanas uz Brazīliju dzīvoja viņa vecvecāsts un vecvecāmāte, un viņš nevēlas, lai tās iznīkst, tāpēc vada latviešu centru. Kaut gan Jonasa ģimenē neviens vairs nerunā latviski, tomēr reizi gadā šajā festivālā Manueles un citu meiteņu dziedātās tautasdziesmas skan latviešu valodā. Brazīļietī Marīļu, kuŗa

Ižui latviešu kultūras centra pašreizējais vadītājs Jonas Sala kopā ar latviešu valodas glabātājiem Lūciju (no labās) un Līviju

vada meiteņu ansambli un arī pieaugušo kori, latviskajā vidē ir ievējis dzīvesdraugs Edmars Grimms-Bergs. Marīļa saprot latviski, runāt gan baidās, ka nepasakot kādu aplamību, bet savām dziedāšanām meitenēm portugāļiski izstāsta dziesmu tekstus, lai tās skan no sirds.

Centro cultural Leto

Pirms 30 gadiem pašvaldība piedāvāja pilsētā dzīvojošajām "etnikām" plašu teritoriju dažus kilometrus no pilsētas centra, lai dibina savus centrus. Vislielāko māju pašā redzamākajā vietā uzbūvēja vācieši, svētkos tā ir viskaļākā. Arī arābu ritmi saklausāmi jau pa gabalu, lai neviens nevar paiet garām. Bet latviešu – Grimmu, Pīdu-Arāju un Keidānu ģimenes mājas celtniecības

Ižui pašvaldības vadītājs Valdir Heks darba dienu kā daudzi brazīļieši sāk ar šimaro – traukā tiek iebērtas divas saujas izzāvēta, smalki saberzta matē koka lapu tēja, ar plaukstu saplacināta vienā trauka pusē. Otrā iesprauž bombilu – metāla stobriņu ar sietiņu galā. Aplej tēju ar karstu, bet ne verdošu ūdeni un lēnām sūc. Lai tējas dzeršanas process radītu kopības sajūtu nelielā sabiedrībā, trauku laiž riņķī un katrs sūc tēju, cik vēlas. Šī tēja esot bagāta ar antioksidantiem, samazinot holesterīna līmeni asinīs un darbojoties kā antidepressants

vietu izraudzījās zem lieliem kokiem, un tagad daudzi, kas ierodas izstāžu centrā oktobra dienās, kad Brazīlijā ir pavasaris un temperatūra tuvojas gandrīz 40 grādiem, vēlas paslēpties no saules latviešu nenožāgēto koku – brankiljo paēnā.

Latvieši savu māju (Centro cultural Leto) sāka celt 1987. gadā no Brazīlijas cietkoka, par paraugu ņemot Brīvdabas muzeja celtnes no fotogrāfijām. Ar savām rokām un par saviem līdzekļiem to uzbūvēja pāris mēnešos – no jūnija līdz oktobrim. Vēlāk gan māju paplašināja, lai tajā var pulcēties aptuveni 200 cilvēku. Izstāžu nedēļā redzēju, ka māja patiešām ir ļaužu pilna, ne tikai, lai paslēptos no saules, bet galvenokārt tādēļ, lai izjustu patikamo

Šī raksta autore kopā ar jaunākās paaudzes tautumeitu Elizū (Elisa) un tautudēlu Migelu (Miguel)

Centro Cultural Leto

gaisotni, kas te valda mūzikas un gardas maltītes pavādībā. Viena no šīm dienām bija veltīta tikai un vienīgi latviešu kultūrai un tad patiešām gan iekšā, gan pagalmā mutuļot mutuļoja no ļaužu pārpilnības.

Edmars Grimms-Bergs, kuŗu Ižui pazīst gandrīz vai katrs iedzīvotājs, jo viņš ir ārsts, stingri raugās, lai brazīļu saimnieces gatavotu latviešu ēdienus nevis braziliskā gaumē, bet ievērojot stingras latviešu kulinārijas tradīcijas. Brazīļu saimniecītēm grūti iestāstīt, ka skābu kāpostu zupai ir jābūt skābenai, nevis saldai, ka latviešiem patīk salātus jaukt ne tikai ar eļļu, bet ar krējumu, ka "viltotajam" zaķim ir jābūt tikpat garšīgam kā Latvijā... Neraugoties uz to, ka brazīļu virtuve ir bagāta un garda, tomēr tie pāris latviešu, kuŗi nav pazaudējuši savu mātes valodu un vēl ļoti atceras savu vecāku un vecvecāku gatavoto latvisko

maltīti, dara visu iespējamo, lai brazīļi šajā ziņā neņemtu virsroku. Tāpēc talkā nu jau otro gadu ir aicinātas divas kulinārijas profesionāles no Cēsīm – Alla un Vineta, kuŗām tur pieder konditorejas veikals – kafetērija "Vineta" un Allas kārumlāde.

"Čemodānos nepietika vietas, lai atvestu visus produktus, kas nepieciešami un kuŗus te nav iespējams nopirkt. Atvedām peļķos zirņus, uztaisījām zirņus pikas un izvārijām zirņus ar gaļu. Somā lielākām rupjmaizes rīvmaizi, bet nevarējām atvest putukrējumu. Brazīļu saldo krējumu nav iespējams saputot. Kaut kā jau iztikām, bet tā nebija maizes zupa, pie kādas esam pieraduši. Viņiem tās pannas ir tādas dziļas, tur grūti apvērst karbonādes un kotletes. Pa veikaliem meklējām istas pannas, nebija viegli atrast. Bet kopumā nebija ne vainas, galā tikām," stāsta Alla.

(Turpinājums sekos)

Ižui latviešu kultūras centra prezidents no 1988. līdz 2005. gadam ārsts Armino Pīds ar sievu Liānu, kuras vecvectēvs Jānis Arājs kopā ar vecvecmāti Margaritu Brazīlijā ieceļoja 1883. gadā. Kaut gan Pīda senči ir vācieši, tomēr Liānas senču un pašu izjūtas dēļ abi turas kopā ar latviešu pēctējiem.

VITA DIĶE

Godīgums, vēlme darboties citu cilvēku labā un drosme uz sākt ko jaunu – šīs īpašības raksturo ne tikai Andersonu ģimeni, bet arī šīs ģimenes savulaik dibināto uzņēmumu *Euroskor*, kuŗu šobrīd zina vai ikviens Latvijas iedzīvotājs.

Euroskor – tie ir izturīgi un ērti apavi pašiem mazākajiem, tās ir skaistas dāmu kurpes gan ikdienai, gan pašiem svarīgākajiem svētkiem, te atrodamas arī tas, ko vislabāk vēlas valkāt kungu, jo zīmols *Euroskor* allaž ir bijis apliecinājums kvalitātei un godīgai attieksmei pret patērētāju.

Sešdesmitajos gados Zviedrijā trūcīga latviešu emigrantu ģimene atvēra savu pirmo nelielo apavu veikalu jau septiņdesmitajos, tajā labprāt iepirkās pat Zviedrijas karaļa ģimene, bet deviņdesmito gadu sākumā, drīz pēc neatkarības atjaunošanas, vārds *Euroskor* tapa zināms vai ikvienam Latvijas iedzīvotājam. Taču šobrīd Andersonu ģimenes vārds daudziem Latvijas ļaudīm saistās ne tikai ar ērtiem, izturīgiem un skaistiem apaviem, bet arī ar vēlmi palīdzēt savas Tēvzemes jauniešiem, sadarībā ar Vitolu fondu, dāvājot viņiem iespēju iegūt augstāko izglītību.

Sarmīte Andersone-Šveics, atbalstot talantīgus, centīgus, bet mazturīgus jauniešus, ir dibinājusi Aivara Andersona ģimenes stipendiju, Viļņa Viktora Šveics stipendiju un Sarmītes Andersones-Šveics stipendiju profesio-

nāli tehnisko skolu audzēkņiem. Arī uzņēmums *Euroskor*, sekojot Sarmītes piemēram, ik gadu ziedo vienai stipendijai. Šogad Sarmīte Andersone-Šveics atbalsta arhitektūras studenti, topošo Jaunā Rīgas Teātra aktieri, vecmāti, fizioterapeiti, ārsta palīgu un mežsaimniecības tehniķi. Viņa ik gadu tiekas ar saviem stipendiātiem, ir patiesi ieinteresēta viņu likteņos, un tad kopā pavadītais laiks aizrit nemanot. Ziedotāja, izvēloties, kam sniegt atbalstu, saka: "Sākumā vērtēju, kādās jomās jaunieši studē. Bet

tagad skatos, kam ir lielāka vajadzība, un dodu stipendijas tiem, kuŗi dzīvo ļoti grūtos apstākļos." Jaunieši sniegto atbalstu allaž pratuši novērtēt, un vēl ilgi pēc studiju beigšanas ar pateicību atceras savu ziedotāju. Un ne tikai atceras – vairāki no viņiem, piemēram, Aivis Romančuks, kuŗš ieguvis zobārsta izglītību, arī pats ir ziedojis citu jauniešu atbalstam, īstenojot dzīvē Vitolu fonda pamatideju: "Ar izglītību dzīvē sasniegt tādu līmeni, lai varētu nākotnē palīdzēt citiem!"

Sarmīte Andersone-Šveics

Sarmītes Andersones-Šveics jubilejas stipendija

Sarmītei Andersonei-Šveics, kā viņa pati atzīst, ir pamatots iemesls lepoties ar saviem stipendiātiem: "Priecājos par to, ka stipendiāti pēc studiju beigšanas paliek strādāt Latvijā, jo viņos ir latviskais gars un viņi ir pārliecināti, ka jādod kaut kas atpakaļ, jādod piensums savai valstij." Sarmīte Andersone-Šveics Latvijā ir palīdzējusi ne tikai šiem jauniešiem – viņa deviņdesmitajos gados sniegusi atbalstu arī vairākiem Latvijas māksliniekiem, rīkojot savā mājā Zviedrijā viņu darbu izstādi, palīdzējusi slimiem bērniem Zviedrijā, vācot naudu zālēm, vedusi uz Latviju humāno palīdzību cilvēkiem, kuŗiem tas bija ļoti nepieciešams. Tagad Sarmīte Andersone-Šveics apmeklē dievkalpojumus un dažādu kursu, jo viņu interesē dažādu tautu kultūra, reliģija un vēsture, daudz ceļo. Un vēl viņa ļoti priecājas par visiem saviem mazbērniem.

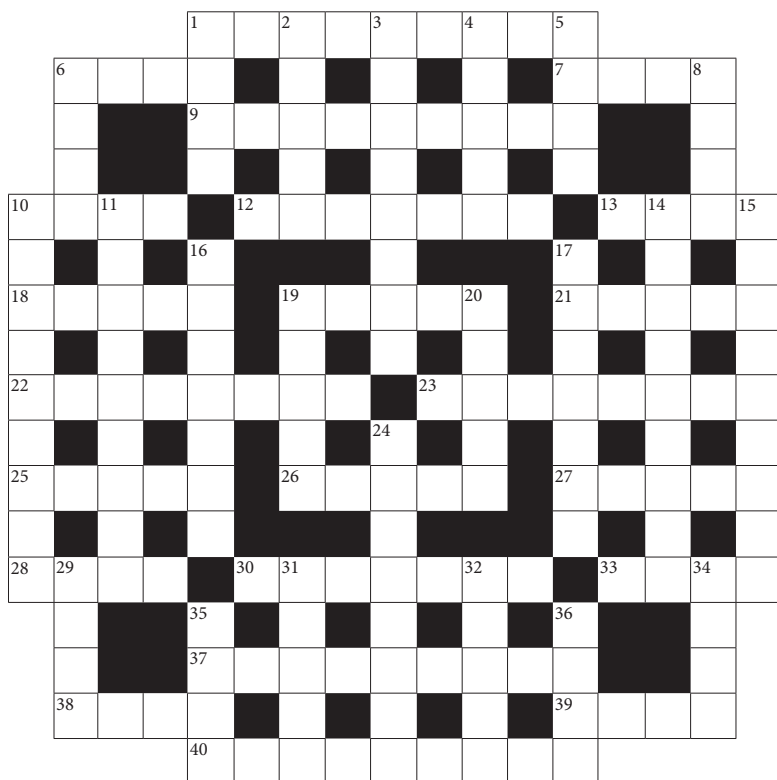
Sarmīte Andersone-Šveics Latvijā kopā ar vecākiem atstāja viena gadiņa vecumā, un Zviedrijā pavadīta lielākā daļa mūža. Viņas dēls Jānis Andersons tur ir dzimis, audzis, izglītojies, bet, pārņemot Sarmītes tēva uzsāktu biznesu *Euroskor*, pārcēlies uz Latviju un sekmīgi turpina to vadīt.

Jānis Andersons ir ilgus gadus darbojies *Rotary* klubā, uzņemoties svarīgus pienākumus un atbildīgus amatus. Runājot par labdarību, Jānis allaž paudis pārliecību, ka būtu ļoti nepareizi, ja viņš ar savu labklājību nedalītos. Bez tam vārds *rotary* nozīmē "kalpot pašai ziedībai", un to, ka kalpošana cilvēkiem, jo īpaši Latvijas ļaudīm, ir neatņemama viņa dzīves sastāvdaļa, Jānis Andersons, tāpat kā viņa mamma Sarmīte, ar savu darbību ir apliecinājis atkal un atkal. Ik gadu Jānis Andersons ir pats pirmais fonda ziedotājs, kuŗš slēdz ziedojuma līgumu nr.1. Šis gads nav izņēmums – tikai šoreiz Jānis Andersons kopā ar bērniem, radiem un draugiem nolēma pasniegt ļoti īpašu dāvanu: 9. janvārī dibināt Sarmītes Andersones-Šveics jubilejas stipendiju, uzticot to administrēt Vitolu fondam.

Grattispåføddelsedagen! Tāds daudzus jo daudzus gadus bija draugu un kollēgu sveiciens šai svētku dienā, taču šogad tas skanēs vairāk latviski, tik patriotiski un tik nozīmīgi pašai jubilārei. Paldies visiem sveicējiem par dāvanu un daudz laimes jubilārei Sarmītei Andersonei-Šveics!

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 1. Venēcijas laivnieku dziesma. 6. Ūdens navigācijas zīme. 7. Ķermeņa stāvoklis. 9. Ātrs kaŗakuģis. 10. Gaļas izstrādājums. 12. Kalnu masīvs Griekijā. 13. Gan viena, gan otra no divām. 18. Suņu šķirne. 19. Dzelzceļa stacija posmā Rīga-Jelgava. 21. Latviešu aktrises Liedskalniņas vārds. 22. Tauriņziežu dzimtas koks vai neliels krūms. 23. Desmitskaldņi. 25.

Veidot noteiktu nokrāsu. 26. Jupitera pavadonis. 27. Noteikt masu. 28. Posms dažās sporta spēlēs. 30. Brīva darbavieta. 33. Latviešu aktieris (1895-1973). 37. Debess ziemeļu puslodes zvaigznājs. 38. Karpveidīgo kārtas zivs. 39. Sengrieķu strinkšķināmais stīgu mūzikas instruments. 40. Vāboles, kuŗas Senajā Ēģiptē uzskatīja par svētām. **Stateniski.** 1. Kuģa augšējā

klāja priekšgals. 2. Transportlīdzekļa riteņa apvalks. 3. Ieroču un municijas noliktava. 4. Nākamās. 5. Vitolu dzimtas koks. 6. Latviešu gleznotājs (1895-1955). 8. Lokveida pārsegums. 10. Iejūtīgas, pieklājīgas. 11. Palielināt stiprību. 14. Gāze, nepiesātināts ogļūdeņradis. 15. Aktrises, masu skatu dalībnieces. 16. Cepta gaļa, kas sagriezta iegarenās šķēlītēs. 17. Atlīdzība. 19. Itāļu dzejnieks (1265-1321). 20. Arāliju dzimtas krūms. 24. Līdzība, alegorija. 29. Darba un enerģijas mērvienība. 31. Sieviete vārds (*febr.*). 32. Stērķele. 34. Bībeles tēls. 35. Viriešu balss. 36. Sala Mazo Zundas salu grupā Indonēzijā.

Krustvārdu mīklas (Nr. 01) atrisinājums
Līmeniski. 4. Karantīna. 7. Saiva. 8. Rājas. 9. Republika. 10. Makets. 11. Ape. 13. Asorti. 18. Grafīts. 21. Maroka. 23. As-tats. 24. Rēkt. 25. Utis. 26. Stirna. 28. *Oskars*. 29. Saraust. 34. Riepas. 35. Isa. 37. Sakaut. 38. Kanceleja. 39. Eseja. 40. Lauva. 41. Servitūts.

Stateniski. 1. Paduja. 2. Stelpe. 3. Barkas. 4. Karatē. 5. Araksa. 6. Gavote. 12. Pufs. 14. Drukna. 15. Statuss. 16. Lapta. 17. Kopra. 19. Itaka. 20. Store. 22. Ara. 23. Aso. 27. Jaks. 30. Pikaso. 31. Maskas. 32. Sapals. 33. Puravi. 35. Iecava. 36. Aelita.

Laikraksts

BRĪVĀ LATVIJA

JOPROJĀM INFORMĒ, IZGLĪTO, IZKLAIDĒ

Pasūtīniet digitālo laikrakstu ŠEIT:

www.brivalatvija.lv/abone-interneta

vai maksājiet bankā SIA VESTA-LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,**Konta nr.: LV80UNLA0050016243516**

ar piezīmi "BL abon" un norādot vārdu, uzvārdu, e-pastu un mājas adresi

Ik nedēļu izlasīsiet Jums svarīgu informāciju labā latviešu valodā.

Abonementa maksa:

• par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)

• par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)

• 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

Par reklāmu un sludinājumiem

sazinieties ar redakciju

Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, LV-1011,

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv,

tālr.: +371 67326761 vai +371 29439423

www.facebook.com/@brivalatvija
www.twitter.com/@briva_latvija

Mājaslapa:

www.brivalatvija.lv

PAR KO RAKSTĪJA BL PIRMS 30 GADIEM?

Baltiešu atmoda Lielbritānijā

Tūlīt pēc kara sadarbība starp baltiešiem Anglijā bija ļoti moža. Londonā nodibinājās Baltiešu padome, kas sūtīja iesniegumus valdībai un politiķiem, rīkoja demonstrācijas, pulcināja baltiešus uz sabiedriskiem sarīkojumiem. Drīz vien Londonas rietumu rajonā katrai no trim tautībām – latviešiem, lietuviešiem un igauņiem – bija iegādāts savs nams, un šie nami bija tik tuvu viens citam, ka ceļu starp tiem varēja kājām izstaigāt pusstundā. Taču, turībai augot, baltiešu rosība apsīka, un beigās palika viens pats notikums – baltiešu sieviešu organizāciju rīkotais Ziemsvētku tirdziņš Daugavas Vanagu namā, kur baltieši pulcējās gadu no gada.

Bet 80. gadu sākumā pēkšņi sākās atmoda, un tā notika vienlaikus visās paaudzēs. Pārmaiņās amatvīri un sievas Baltiešu padomē, un tā sāka kaut ko darīt. Tikpat spontāni baltiešu jaunatne sajuta vajadzību iepazīties un kopīgi darboties. 1984. gada pavasarī Straumēnos latviešu jauniešu iniciatīvā sapulcējās triju tautu jaunās paaudzes pārstāvji un draudzīgā lokā atrada ļoti daudz kopēju interešu. Tā paša gada rudenī turpat notika otra baltiešu nedēļas nogale, kas atzina, ka dibināma kopēja baltiešu organizācija politiskam un sabiedriskam darbam. Ievēlēja pagaidu komiteju un uzdeva tai izstrādāt statūtus. Atzina, ka jau-

Straumēni, skats no putna lidojuma

nā baltiešu apvienība dibināma uz individuālu biedru bāzes, un tā nekonkurēs ar Baltiešu padomi, kuŗu veido organizāciju pārstāvji.

1985. gada 23. un 24. martā Straumēnos notika sapulce, kas nodibināja Baltiešu apvienību Lielbritānijā (BAL). Tās mērķus izteica trīs punktos: 1) apzināt un apvienot britu salās dzīvojošos

baltiešus; 2) informēt un ietekmēt sabiedrisko domu par stāvokli Baltijas valstīs; 3) piedalīties centienos atgūt pašnoteikšanās iespējas igauņiem, latviešiem un lietuviešiem. Apvienības biedriem nav noteiktas vecuma robežas. Savā pirmajā ziņojumā apvienība uzsvēra, ka tās nodoms nav aizstāt pastāvošo organizāciju darbu, drīzāk tā vēlas darboties līdzās tam un dot jaunu sparu kopējo mērķu īstenošanai.

Sapulce ievēlēja apvienības pārvaldi. Priekšsēdis ir latvietis Zigurds Kronbergs, dzimis Korbijā 1952. gadā. Beidzis Korbijas vidusskolu (*Grammar School*), ieguvis fiziķa gradu Londonas Imperiālajā kolledžā, beidzis zvērināto grāmatvežu kursus. Strādā angļu firmā par rēķinvedi un tehnisko redaktoru apgādā. Sarunā ar mūsu laikraksta pārstāvi Zigurds Kronbergs uzsvēra, ka apvienības nolūks ir aktivizēt politisko darbu Baltijas valstu neatkarības centieni labā un kāpināt šiem centieniem atbalstu britu sabiedrībā. Apvienībā patlaban 100 biedru, no tiem 40 lietuviešu, 40 latviešu un 20 igauņu.

Drīz vien pēc dibināšanas apvienība 1985. gada 14. jūnijā organizēja protesta demonstrāciju Brentfordā, Londonā, pie Votermana mākslas centra, kur notika padomju izstādes atklāšana ar gleznām par Otrā pasaules kara motīviem. Apvienība atbalstīja Baltiešu brīvības un miera kuģa braucienu, mudinot tajā piedalīties baltiešu jauniešus. Apvienība sadarbojas ar citām austrumeiropiešu organizācijām, īpaši ar "Solidarity with Solidarity", kas, starp citu, atbalstīja pieminēto 1985. gada 14. jūnija protesta demonstrāciju pie Votermana mākslas centra. 1986. gada 13. augustā Zigurds Kronbergs teica uzrunu šīs organizācijas protesta sanāksmē pie Polijas komunistu vēstniecības Londonā. Apvienība rīko Baltiešu nedēļas nogales ar akadēmiskiem

referātiem par Baltijas jautājumiem. 1986. gada 28. septembrī notika Baltijas diena Londonā, Vestminsteres katedrāles konferenču centrā, ar izstādi un saviesīgu dzīvi.

Apvienības pašreizēja valde darbojas šādā sastāvā: valdes priekšsēdis Zigurds Kronbergs; kasieris – lietuvietis Maikls Mannings Lobbs; sekretārs – latvietis Pēteris Pētersons; *Baltie Times* redaktore – lietuviete Ingrida Petrauskas; sakarniece ar igauņu jaunatni – igauņiete Tina Pētersone; sakarnieks ar ELJAs Anglijas nodaļu – latvietis Jānis Filks; lietuvietis Andrijs Blinstrubs – sakarnieks ar lietuviešu jaunatni; Vidusanglijas sakarniece – igauņiete Mareta Ots no Lesteres; Ziemeļanglijas sakarnieks – latvietis Māris Pūlis no Lidsas.

Savā nākotnes darbībā apvienība paredzējusi tiklab politiskas, kā sabiedriskas aktivitātes. No 10. līdz 13. oktobrim Straumēnos notiks Baltiešu nedēļas nogale, šai rudenī Ziemeļanglijā paredzēts Austrumeiropas politiskais seminārs ar poļu, ukraiņu un citu tautu pārstāvju piedalīšanos. Savā isajā darbības laikā apvienība pārliecinājusies, ka tai ir iespējams aprādīt savu viedokli britu laikrakstos un samērā isā laikā noorganizēt demonstrācijas. Ar savu līdzdalību politiskajā un sabiedriskajā darbā Baltiešu apvienība Lielbritānijā ir kāpinājusi baltiešu jaunatnes pienesumu un iedvesusi možu garu baltiešu rosībās Anglijā.

No BL 1986. gada nr. 1

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Ģertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P.O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tālr. (redakcijā) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas digitālo versiju
varat pasūtīt tāpat kā līdz šim.

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-internet>.

Izdrukājot iespējama krāsaina versija. Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuŗi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bijušas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186
- pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Ik gadu dāvanā –
Laika Mākslas kalendārs!

Samaksa: naudu ieskaitot SIA VESTA-LK kontā:
AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi LAIKS
un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.

Latviešu organizāciju un **privātie sludinājumi** maksā EUR 6,- par 10 mm augstu vienslejiģā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-

Komerģiālie sludinājumi EUR 12 par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāliem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

Lūdzam ziedojumus iemaksāt:
Biedrības *Laiks-BL* kontā – SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154

Latvian newspaper

LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā

Abonēšanas maksa ASV dolaros:

3 mēn. US \$ 50.00 (ASV), US \$ 93 citās zemēs

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fākss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us

mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna

mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā. Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespiestajos, ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolaros.**

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses

50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

e-pasts: LaiksDSR@aol.com

SPORTS

SPORTS

SPORTS

SPORTS

EIROPAS ČEMPIONĀTS
HANDBOLĀ

Norvēģijā risinājās Eiropas čempionāts handbolā. Latvijas izlasei savā Eiropas čempionāta debijas spēlē nācās iztikt bez komandas pamatvārtsarga Artūra Kuģa, kuŗš neilgi pirms čempionāta sākuma bija guvis potītes traumu. Līdz ar to izlases vadītājs Armands Uščins komandas vārtu sargāšanu uzticēja Edgaram Kukšam. Pirmajā C grupas spēlē mūsu handbolisti ar rezultātu 22:33 (11:14, 11:19) zaudēja pašreizējai čempionei Spānijai.

MARTINS DUKURS
AR OTRO VIETU

Martins Dukurs Pasaules kausa izcīņas posmā Laplaņas trasē izcīnīja otro vietu, kļūstot par jaunu kopvērtējuma līderi. Otrs Latvijas skeletonists Tomass Du-

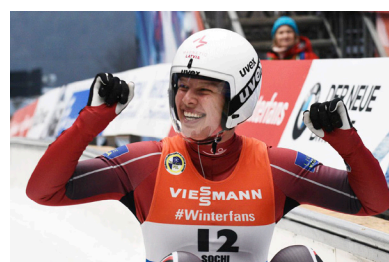

tika izcīnīta sestā vieta, līderi zaudējot 0,76 sekundes.

KĪBERMANA EKIPĀŽAS
MEDAĻAS PASAULES
KAUSA IZCĪNĀ

Latvijas bobsleja pilota Oskara Kibermaņa divnieku ekipāža Pasaules kausa izcīņas ceturta posma sacensībās Laplaņas trasē Francijā izcīnīja otro vietu, bet Ralfa Bērziņa pilotētais divnieks ierindojās desmitajā vietā. Kibermanis kopā ar stūmēju Matisu Mikni pirmajā braucienā ierindojās ceturtajā vietā, otrajā sasniegta labāko laiku braucienā un apsteidza divus konkurentus, pirmoreiz sezonā kāpjot uz goda pjedestala divnieku sacensībās. Otra latviešu ekipāža – Ralfs Bērziņš ar Dāvi Sprīngi – pirmajā braucienā trasē devās ar pirmo numuru un ierindojās augstajā astotajā vietā, bet otrajā braucienā ierindojās 13. vietā, divu braucienu summā ieņemot desmito vietu 22. ekipāžu konkurencē un no vācieša Frīdriha atpaliekot 1,02 sekundes.

Arī četrinieku sacensībās Oskars Kibermanis ar stūmējiem Lauri Kaufmani, Arvi Vilkasti un Matisu Mikni nobrauca labi un ieguva bronzas medaļas. Ralfs Bērziņš ar stūmējiem Edgaru Nemmi, Dāvi Sprīngi un Edgaru Pirogu ierindojās 13. vietā. Pirmajās divās vietās ierindojās vāciešu Frančesko Frīdriha un Johanna Lochnera vadītie četrinieki. Kibermanis viņiem zaudēja 0,12, bet Bērziņš – 1,40 sekundes.

KAMANIŅAS
Kendija Aparjode

Latvijas kamaniņu braucēja Kendija Aparjode Altenbergas trasē Vācijā izcīnīja piekto vietu Pasaules kausa (PK) izcīņas ceturtajā posmā, lai gan pēc pirmā brauciena viņa bija trešajā vietā. Eliza Cauce izcīnīja devīto, Ulla Zirne – 13., bet jaunā kamaniņu braucēja Elīna Ieva Vītola – 20. vietu. Aparjode uzvarētājam zaudēja 0,510 sekundes, bet goda pjedestals bija 0,127 sekunžu atālumā. Cauce atpalika 0,601 sekundi, Zirne zaudēja 0,801 sekundi, Vītola atpalika 1,146 sekundes.

BIATLONS

Latvijas biatlonists Andrejs Rastorgujevs Vācijas trasē Oberhofā izcīnīja 18. vietu Pasaules kausa ceturta posma 10 kilometru sprinta sacensībās.

Oberhofu sacensību dienās bija skāris pamatīgs slapjdraņķis, kā rezultātā sacensības norisinā-

jās pa 2,5 kilometrus gaŗu trasi ar mākslīgo sniegu. Turklāt sacensību laikā liņāja. Rastorgujevs distancē devās ar otro numuru, taču jau pirmajā ugunsliņijā neaizvēra divus mērķus. Vēl viena kļūda viņam bija otrajā šaušanā. Rastorgujevs uzvarētājam zaudēja vienu minūti un 45,9 sekundes, kas deva 18. vietu. Trasē Andrejam bija 11. ātrākais solis.

Latvijas biatlona izlases vīriešu kvartets Oberhofā 4x7,5 kilometru stafetes sacensībās izmantoja 18 rezerves patronas, mēroja trīs soda aplūus un ierindojās 21. vietā, no uzvarētājiem norvēģiem atpaliekot par septiņām minūtēm un 5,2 sekundēm.

Latvijas sieviešu biatlona līdere Baiba Bendika Oberhofā, Vācijā, nesašāva četrus mērķus un ierindojās 72. vietā 7,5 km sprintā, kas viņai bija vienīgā distancē Pasaules kausa sezonas ceturtajā posmā.

NERETNIEKS
KVALIFICĒJAS
OLIMPISKAJĀM SPĒLĒM

Latvijas spēcīgākais konkūra jātnieks Kristaps Neretnieks ar zirgu Moon Ray saglabāja pirmo vietu 6. janvārī publicētajā Starptautiskās Jāšanas sporta federācijas (FEI) reģionālajā atlases rangā. Viņš tādējādi oficiāli kvalificējies 2020. gada Tokijas Olimpiskajām spēlēm. Neretnieks ir pirmais Latvijas jātnieks, kas neatkarīgās Latvijas vēsturē izcīnījis olimpisko ceļazīmi. Šķēršļu pārvarēšanā olimpiskajās spēlēs startēs 75 jātnieki, bet tikai 15 no viņiem kvalificējās pēc individuālā ranga. Pārējie pretendenti dalību nodrošināja valstu komandu sastāvā. Neretnieks ar Moon Ray 2019. gadu noslēdza kā līderis olimpiskās kvalifikācijas C grupā, kur uzskaitīja Austrumeiropas un Centrālāzijas

valstu jātnieku rezultātus.

Ceļazīmi uz Tokiju C grupā ieguva pirmo divu vietu īpašnieki. Neretnieks ar Moon Ray iekrāja 895 punktus, kas Latvijas duetam ļāva par 123 punktiem apsteigt otro vietu ieguvušo poli Vojcehu Vojcjanecu un Chintablu.

VIEGLĀTLĒTIKA

Latvijas vieglatlētis Dmitrijs Serjogins Barselonā laboja valsts rekordu 10 km skrējienā šosejā.

Serjogins distanci veica 29 minūtēs un desmit sekundēs, sev piederušo rekordu, kuŗu viņš turpat sasniegta 2018. gada 31. decembrī, labodams to par 26 sekundēm. Vēl no Latvijas sportistiem pirmajā divdesmitniekā iekļuva

Dmitrijs Serjogins

Dmitrijs Jurkevičs un Jānis Razgalis, kuŗi bija attiecīgi 13. un 19. vietā. Sieviešu konkurencē 15. pozīciju ieņēma Alise Griķe, kuŗa finiša līniju šķērsoja pēc 36 minūtēm.

DAŽOS VĀRDOS

Latvijas bokseris Mairis Briedis arī Pasaules Boksa supersērijas (WBSS) fināla cīņu pret kubieti Junioru Dortikosu aizvādis Rīgā, informējuši turnīra organizatori. Fināla cīņa Rīgā risināsies 21. martā.

Latvijas futbola valstsvienība Baltijas čempionvienības titulu aizstāvēs 6. jūnijā savā laukumā pret Lietuvu un piecas dienas vēlāk izbraukumā pret Igauniju, ziņo Latvijas Futbola federācija (LFF). • Latvijas Futbola federācijas (LFF) sporta direktoram un U-21 izlases galvenajam trenerim Dainim Kazakevičam izteikts mutisks piedāvājums pārņemt vīru izlases vadības grozūus.

Rīgas Dinamo vārtsargs Jānis Voris atzīts par aizvadītās nedēļas Kontinentālās hokeja līgas (KHL) labāko jauno hokejistu, paziņojusi līga.

Eiropas volejbola konfederācijā nolemts, ka gan Latvijas vīriešu, gan sieviešu izlases šosezon cīnīsies Sudraba līgā, lai gan vīrieši bija pieteikti Zelta līgai. Viņu pretinieki grupas turnīrā būs Grieķijas un Luksemburgas volejbolisti, otrajā grupā – Somijas, Azerbaidžānas un Chorvātijas izlases.

Bijušais Latvijas valsts prezidents Raimonds Vējonis pieteicis savu kandidātūru uz Latvijas Basketbola savienības (LBS) prezidenta amata krēslu, vēsta LBS. Septembrā beigās par savu kandidātūru paziņoja Anete Jēkabsone-Zogota. 13. decembrī LBS saņēma arī oficiālu Kaspara Cīprusa pieteikumu prezidenta amatam.

P. Karlsons

Spēles moments. Ar 10. numuru Dainis Krištopāns

Latvijas izlases labā Dainis Krištopāns guva septiņus vārtus un tika atzīts par sacensības labāko spēlētāju, piecus vārtus guva Aivis Jurdzs, pa trim precīziem metieniem Mārim Veršakovam un Ingaram Dudem. Spāņiem piecus vārtus guva Anhelss Fernandess, četri Feranam Solē Salam kontā, bet četri handbolisti guva pa trim vārtiem.

Otrajā spēlē Latvijas izlase piedzīvoja zaudējumu pret labi zināmo Nīderlandes valstsvienību, ar kuŗu spēlēja kvalifikācijas turnīrā – 24:32 (10:16).

Latvijas vienība vislabāko spēli aizvadīja grupas turnīra noslēgumā pret Vācijas handbolistiem. Aivis Jurdzs devītajā minūtē vēlreiz izlīdzināja rezultātu, panākot 4:4, bet Nils Kreicbergs trīs minūtes vēlāk pat izvirzīja Latviju vadībā ar 6:5. Septiņas sekundes pirms spēles beigām divas minūtes nopelnīja Krištopāns, bet Vācija lieki neriskēja un vairs neuzbruka – 28:27, jo bija vieni vārti vairāk. Latvijas handbola izlase turnīru noslēdza ar minimālu zaudējumu Vācijai – 27:28 (11:16). Rezultatīvākais Latvijas izlases rindās ar septiņiem vārtiem bija Dainis Krištopāns, Nilam Kreicbergam seši vārti sešos metienos, bet pa pieciem vārtiem Ingara Dudes un Aivja Jurdža kontā. Līdz ar to Latvijas izlase turnīru beidza ar trim zaudējumiem.

kurs divu braucienu summā ierindojās 10. vietā.

Martins Dukurs abos braucienos sasniegta otro labāko laiku, bet pārsteidzoši labi abus braucienus veica Aleksandrs Tretjakovs (Krievija), kuŗš siguldiēti apsteidza par 0,37 sekundēm. Trešo vietu posmā dalīja Phjončanas olimpisko spēļu čempions Sunbins Juns un ķīnietis Vencjans Gens, kuŗi uzvarētājam summā zaudēja 1,39 sekundes.

Tomass Dukurs abos braucienos sasniegta desmito labāko rezultātu, Tretjakovam zaudējot 1,91 sekundi.

Latvijas skeletoniste Endija Tērauda Austrijas pilsētā Insbrukā izcīnīja sesto vietu Eiropas kausa izcīņas trešā posma pirmajā un otrajā sacensībās.

Endija Tērauda

Tērauda pirmajā braucienā sasniegta septīto rezultātu, bet otrajā ieguva piekto pozīciju, kā rezultātā divu braucienu summā

Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, Butjadinger Str. 59, 23. februārī plkst. 11 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērgelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

PAZIŅOJUMI

VĀCIJA

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, Hohenzollernstr. 54, 9. februārī plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galdā.

Beckhofas latv. baznīcā (Am Beckhof 44, Bielefeld), 16. februārī plkst. 14:30 dievkalpojums.